

ABONAMENTS	
Barcelona mes	500 Ptas.
Catalunya i territoris de la República	10—
Trimestre	15—
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	15—
Països contigus, trimestre	15—
Altres països, trimestre	15—
DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES	
AVISOS I RECLAMS SEGONS TARIFES	

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.ª — TELÈFON 14450
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11 I 13. — TELÈFON 19093

EL TEMPS Pressió al nivell de la mar: 763,9 mm. Temperatura actual: 16,7 graus. Humiditat: 66 per cent. Velocitat del vent: 4 quilòmetres per hora, de l'est sud-est. Visibilitat horitzontal: en promig: un quilòmetre. Mides del cel: seré. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 21,4 graus. Temperatura mínima: 15,7 graus. Recorregut del vent: 158 quilòmetres. Precipitació: nula. Inclinació en el dia d'ahir: 13 hores 12 minuts.

A PROPOSIT D'UNA NOVA REVISTA "LEVIATAN"

Tenim damunt la taula el primer número de la nova revista espanyola "Leviatan", que acaba de sortir a Madrid, dirigida per l'eminent escriptor senyor Araquistain. Està molt ben editada, i presenta una llista impressionant de col·laboradors de qualitat. Sens dubte pot assenyalar un moment transcendental en la història del pensament espanyol i aconsegueix assegurar la continuïtat de la seva publicació: però de totes maneres, passi el que passi, mereix des d'ara la màxima atenció dels qui es preocupen essencialment dels problemes socials del nostre temps.

Perquè la nova revista, a jutjar per l'editorial de presentació, vol ésser un instrument de divulgació i de lluita del socialisme revolucionari, i és evident que en aquesta matèria encara no s'ha dit tot, i queden per explorar amplis zones de la vida social que poden estimular l'activitat dels pensadors.

Però no pot ésser un secret per a ningú que nosaltres, malgrat tota la simpatia pels homes que malden per aprofitar el que puguin tenir d'humà als vells dogmes socialistes, estem situats en una posició diferent, i com és natural, des d'aquest punt de vista, "Leviatan", per ara, no ens convenç. El nom de la nova revista ja ens va escamotar: però la justificació d'aquest nom, que és el tema del seu primer editorial, ens ha confirmat les nostres aprensions. És el títol del llibre famós de Hobbes, el filòsof anglès del segle disset, que contra el principi del dret diví, defensava el poder de la monarquia absoluta com el resultat d'una abdicació a favor seu de tots els drets naturals dels homes. Aquesta teoria, despullada de la seva escòria històrica — diu la nova revista — madrienyca — i del que té de defensa d'institucions polítiques de l'època (l'època monàrquica) resulta ara una concepció profunda i clivert de la Societat i de l'Estat, sobretot quan fa passar a poder de l'Estat, juntament amb els altres drets dels homes, el de propietat que els divideix. Ja hi som. L'Estat, Leviatan, el "Deu mortal" de Hobbes, representant i executor de tots els drets dels homes, cedits per aquests com una garantia de pau, és la força que ens ha de redimir de totes les injustícies. És el mateix que pensava Marx, segons el qual un Estat omnipotent acabarà amb la divisió de classes i un cop aquestes desaparegudes, l'Estat se n'anirà per manca d'objecte, perquè encara que rebotin els drets naturals dels homes, no els serviran per a separar-los, sinó per a agermanar-los.

Té una certa gràcia que al costat d'aquestes cabòries, que el temps ha tornat una mica estancades, es pugui llegir en la mateixa revista una crítica dura dels homes de la República espanyola, com a tarats per la cultura política del segle dinou, que diu que desapareix del món. El polític — afegeix — que no ho reconeix així o que no ho accepti, mereix estar en un Museu d'Història i no en el Govern d'un Estat modern. Aneu a saber. Potser si que aquests museus han d'ésser estatges d'homes vivents però puguin sortir a prendre la fresca les mòmies arqueològiques que la massa temps que s'hi guarden. Passarà ara per a planes de les revistes, com la novetat del dia, el monstre bíblic Leviatan, escollit per a simbolitzar un poder absolut, és com voler passejar el Megateri pels nostres parcs per a infants. Perquè al capdavall el dret de propietat, com un patrimoni exclusiu de l'Estat i del rei absolut, havia estat ja definit i regulat en el dret faraoní, que en els seus misticis era gairebé contemporani del Megateri.

Ens sembla ben clar que no ens entindrem pas. Afortunadament no hi ha en els treballs que publica la nova revista res que ens pugui fer sentir el dolor editorial, com no sigui un primer signat pel senyor Araquistain, que passa totes les penes del món per establir distincions i fer aclariments que impedeixin confondre el poder absolut del seu Estat amb el de l'Estat feixista. La diferència entre l'un i l'altre sembla que consisteix en que l'Estat del senyor Araquistain representa el poder exclusiu d'una classe social, i l'Estat feixista el d'una classe oposada, però bé que aquest té la malícia de dissimular el que és i l'altre no. Però l'ora d'aquest article, per cert admirablement escrit, cap altre col·laborador de la revista no té res a veure amb les voracitats de Leviatan. Tots ells, si seguisin els consells de l'editorial de presentació, demanarien un lloc al Museu d'Història i no a les planes de la revista.

Per exemple, ara, amb motiu d'un dels darrers debats a les Corts, ha resultat molt més leviatanista el senyor Badia, passatger de Lliga Catalana desembarcat de la Unió Patriòtica, que no el senyor Besteiro, que figura com a primer col·laborador de "Leviatan". El senyor Badia, talment com si fos un dels "negres" que escriuen els discursos de Stalin, demanava a les Corts que totes les branques de l'economia s'agrupessin en un sol Ministeri, amb diferents subsecretaries governades per un sol ministre, encarregat de dirigir en persona totes les activitats econòmiques del país. En canvi, el senyor Besteiro, que es malicia de Leviatan, va atacar a fons la pretensió del senyor Badia en nom de la llibertat de la producció i de la sindicació perquè creu que l'organisme estatal del diputat de la Lliga seria una baluerna inútil i un desdort burocràtic per a la nostra economia, la qual convé sens dubte articular, però amb la llibertat necessària per a no dificultar el seu funcionament.

La separació

Martínez Barrio no sap què farà si el cor trencat

Marius japonesos a Barcelona

El vice-almirall Katsumata, cap de les forces navals japoneses que dimarts arribaran al nostre port

L'estada de l'alcalde de Barcelona a Madrid

Al despatx del ministre d'Obres Públiques s'ha celebrat una reunió a la qual han assistit el ministre del ram, senyor Guerra del Río, l'alcalde de Barcelona, funcionari d'aquell Ajuntament, que l'han acompanyat i funcionaris tècnics del ministeri d'Obres Públiques.

La guerra d'Aràbia

S'han suspès les operacions i s'estan negociant les condicions de pau

El Caire, 12. — Informacions que es reben d'Aràbia diuen que les negociacions entre Ibn Saud i l'enviat de l'Iman del Yemen prossegueixen, amb l'assistència de la Missió mitjanadora que intervé en el conflicte.

Les condicions de pau fixades pels seusdites, compren: la signatura d'un tractat de pau per 20 anys, i garanties de seguretat per als súbdits yemenites que es passin a les forces d'Ibn Saud.

Conseqüències d'un debat parlamentari

Madrid, 12. — A conseqüència del debat parlamentari d'ahir, el governador del Banc Exterior, senyor Manuel Navarro Díaz, ha presentat al Govern la dimissió del seu càrrec. El ministre de Finances, al qual correspon la provisió o separació del dit càrrec, ha acceptat aquesta dimissió, sense que això impliqui cap apreciació que menysprei la moralitat del dit senyor, sinó un cas d'extralimitació de facultats.

L'EXCES D'ORIGINAL d'actualitat ens obliga a ajornar fins a dimarts la publicació de la continuació del reportatge de JOSEP MARIA PLANES L'ORGANITZACIÓ DE L'ANARQUISME A CATALUNYA I A ESPANYA

La ciutat intoxicada

Una crònica d'Albert Londres

Tal com emoció ahir en publicar el primer dels reportatges d'Albert Londres sobre l'Aràbia, escrits ja fa quatre anys, però que següents tan actuals com deshores, avui donem el segon d'aquests articles, moltíssim document sobre la ciutat de Rodaidah i la figura del fill de Yagub, el defensor de Sanaa.

Maleïda sigui, Rodaidah! Heu-nos calgut, aquí, sense saber com, i per què tot a la vegada, la imbecia, el mosquit, el venç de sorra, l'abric de plom, l'algua salada! És ingenu, la camisa, tant tot sobre el cos, sembla sortir del salaric, i els pantalons són humits de la dolça roçada dels trèmics. Sense el vent de sorra, aquest vent dels temps dels dèdals, tot aniria bé. Però la sorra s'emgansa als nostres pobres vestits. I la sorra a què ens assemblem? A aquelles ampolles velles revestides, com diria Berard, amb l'humit burell del celler. Sortosament, en aquest país no es troben miralls; així no veurien fins més tard el que quedarà del nostre aire distingit.

De moment no servim ni per a espatxar els ocells. N'he fet l'experiència. Plantat entre dos caps de pollastre (es mata el pollastre atreient-li el cap), he volgut defensar-los, ja que encara obrien el bec i els ulls, contra la cobegança dels milans afamats. Els milans em miraven, em jutjaven i, planejant llur vol, vingueren als meus peus a arrabassar llur presa.

Heus ací go que hom esdevé a Rodaidah! I ni un vaixell a l'horitzó.

Que n'és de difícil de fer el conquistador quan no s'és propietari d'un yacht!

Els habitants d'Hodeidah es posen al cap, amb preferència, un test de flors. Fan pensar en jardiners insubordinats: prou testos de flors a la terra; tots sobre el cap! Endavant! Marxa! Son uns homes excessivament dolços, riallers, fel·lços, beats. Caminen lentament, parlant-se a ells mateixos, aixecant de vegades llur dit petit per fer-li un discurs. En veure alguns que s'aturaven, s'ajecien de cara al cel i començaven a comptar els estels en ple migdia. Els uns a'acativaven els polsos amb precaució, d'altres feien escalps sobre llurs dents, d'altres se'n macostaven, es tocaven una orella i amb ulls atents a no se'n quin fenomen semblaven dir-me: "Escolta". Això passava a la tarda d'un cap a l'altre d'Hodeidah. Els infants, els homes madurs, els vells, els soldats, els sambukirs, els camellers, el que portaven robes fines, els que anaven embolicats amb par-racs, tot ésser humà, fos en els carretons, fos davant la seva botiga o en la seva finestra, vivia un bell somni interior. La vila sencera era poblada de manietes escapats el mateix matí d'un asil de pertorbats.

No heu comprès? — demanà Chérif Ibrahim.

— Ja ho crec. Tenen arrels, però no són dolents.

— No veieu que remuguen alguna cosa?

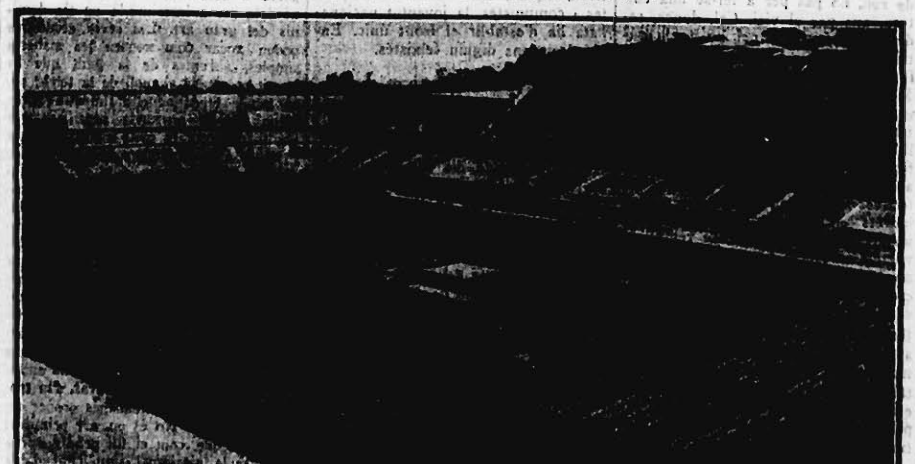
— Mengen goma.

— No. Emmagatzemen. És l'expressió que fan servir: gacen, en àrab. Masteguen.

El kat és una fulla verda que s'assembla a la fulla de la marialluia. La culen d'un arbre que es fa a les muntanyes de l'Aràbia fel·lç, i és tan esvelt com el pollancre. El kat és un estupefactament el haxici, com l'opi.

Al migdia el treball cessa, la jornada del kat comença i durarà fins

Uzeudun-Schmeling i els 35 combats d'avui a l'Estadi

L'arranjament de l'Estadi per a la gran diada pugilística d'avui

Avui l'Estadi de Montjuïc serà el teatre d'un magnific esdeveniment esportiu. Setanta boxadors hi disputaran, del matí al vespre, en tres rings diferents, trenta-cinc combats de boxa, cosa que constituirà un espectacle únic fins a la data en els festes pugilístiques de tot el món.

Pesi a nombroses vicissituds i a canvis pregonos en l'essència de la seva personalitat, Barcelona ha crescut i creix sense parar i en ritme accelerat des de començaments de segle. Aquest creixement aporta als nostres costums ciutadans la incorporació ininterrompuda de nous elements, la qual es tradueix en la vida de l'esport (única de la qual a nosaltres ens és lleit ara tractar) una incrementació que fa que des de fora del nostre país les mirades es concentrin damunt nostre expressant ara la curiositat, adés l'admiraçió, Barcelona com a ciutat esportiva, juga, evidentment, un paper important a Europa, i a

a mitja nit. Tot hom menja kat: pobres, pobres, rics, prínceps, rei. Els captaïres, els que només guanyen mig thaler per dia (tres francs cinquanta) destinen cinquanta cèntims per a menjar i tres francs per al kat. Els rics en despenen uns trenta francs. El fill del rei en compra per 800 francs, però té cortesia. El pare de família reparteix el kat cada matí entre les seves dones i els seus fills. Els yemenites diuen del kat que és l'aliment dels sants. Des de vint anys que Malamer, aquest sirí protegit francès, viu al Yemen, només ha conegut un sol home que no es lliurés al kat. Un sol sobre dos milions. Si alguna vegada casualment la caravana de camells, que cada dia baixa el kat, és aturada en el seu camí, els habitants d'Hodeidah esdevenen francament rabiosos. Corren, reclinen llur front contra els murs, s'ajunen al carrer, s'aixequen, vomiten. En temps normal tot aquest poble riu als àngels. Els que estan asseguts davant llur

L'Iman del Yemen

porta tenen les branques de kat als peus; els que caminen — veuen — les mans. Llur boca és, talment atapeïda de fulles que tots semblen tenir un tumor, i sota la pressió de la bola d'herba, el cim del bony és blanc, com si l'absorís ané a rebotar. El kat és l'aliment. Només mengen una mica abans del migdia i, prou. Així estan de magres. A vint-i-quatre anys l'home està exhaust. Els vells són comptats, la pobresa és general. El diner es despen pel kat.

El rei del Yemen és diu l'Iman Ya-Ya. Habita Sanaa, en les altures, a quatre dies d'aquí. És el sabre de l'Islam. El seu fill té per nom Mohammed, i governa el litoral. És el sot-sabre. Aquest matí es passejava sota una pàlida ombrella. Els seus ferotges soldats, dolçament adormits, el voltaven a la vegada amb llurs punyals i amb llur esllanguiment. Ell allargava les seves magres mans en les quals els seus súbdits dipositaven instàncies. Li vaig fer una reverència profunda. Em va adreçar el seu somriure, menys disgraciats. Estava bé. Aviat tindria necessitat d'ell. Els meus assumptes no anaven del tot bé.

(Segueix a la pàg. 7, col. 6)

L'OCUPACIÓ D'IFNI

Es veu que teníem raó

Fa poc temps, quan desbordava l'entusiasme oficial per l'ocupació d'Ifni, formulàrem algunes observacions per a demostrar que aquell només era una impressió del moment i que les dificultats neixerien i haurien de preocupar, precisament pel fet de l'ocupació. Afirmàvem que Ifni era inabordable per mar durant quasi tot l'any i que, si aquesta dificultat constituïa un seriós perill per al desembarcament, el perill subsistiria i s'agruaria després per al proveïment no solament de les tropes i persones desembarcades, sinó dels materials del país, que, convertits en espanyols volen que Espanya tingui cura d'ells i de llurs necessitats.

Que això era cert ho demostren les notícies que trameten els cronistes que allí es troben i descriuen l'esdevinut amb motiu del desembarcament i després del. Vegeu com s'expressen:

"La mar és el nostre enemic. Ha estat l'únic enemic que Espanya ha trobat. Aquella costa inabordable fa que el desembarcament sigui pràcticament impossible i només la tenacitat i l'heroisme dels homes ha pogut col·locar a la platja uns quants homes i uns tones de queviures i municions a costa d'uns bots enfonsats, unes barques desfondades i, el que és més trist, sis o set morts i un soldat peninsular obligat.

"Aquest de la mar és el problema d'Ifni. Si els indígenes ens haguessin rebut a trets hauria ocorregut una catàstrofe. El coronel Capaz veia desesperat com passaven els dies sense que poguessin arribar a terra els homes que necessitava per ocupar les posicions i lluitar els límits de la nostra zona. Mentre, les forces de desembarcament romanien dies i dies a l'"Espanya núm. 5" al "Canalejas", que dansaven sobre les ones amb les calderes enceses. Quan se'ls acabà el carbó marxaren a Canàries i es quedà Ifni sense més comunicació amb el món civilitzat que els avions de l'esquadra de Getafe.

"El problema de la mar està lligat amb el futur d'Ifni. Tal com està la platja de Sidi Ifni no és practicable; caldrà fer un port, costósíssim, les obres del qual hauran de trobar ruda oposició a Espanya, on encara hi ha ciutats marítimes privades d'un bon port per falta de diners.

"Capaz a bord de l'"Arcila" ha recorregut diversos cops la costa buscant un fondejador; però ara totes les caltes que ha trobat són pitjors que la de Sidi Ifni.

"No hi ha més solució de moment que la d'aprofitar els dies bons de

On van els joves?

Avui, a les onze del matí: Reunió dels participants a l'enquesta de LA PUBLICITAT Local cedit per A. O. R. Corts Catalanes, 589. Són convidats d'assistir-hi, ultra els qui han concurregut a l'enquesta, tots els interessats en el desenvolupament de la joventut de la nostra terra.

Ha sorgit un altre problema difícil, que haurà d'ésser atès sense pèrdua de temps si no es vol que Espanya es vegi embolicada en greus conflictes, algun d'ells de conseqüències irreparables.

La població sedentària d'Ifni és sotmesa a Espanya. La gent d'Àit Ba Amaràn, acostumada a lluites, acaten l'autoritat del govern espanyol, i han lluitat les seves armes sense resistència. Però queda el perill dels nòmades. Aquests, que la passen molt magre, acuden cada any del desert, i entren a Ifni en busca de pastures per al seu bestiar. Els indígenes sedentaris es defensen de la invasió amb les armes, però tal de fer respectar llurs propietats; però ara, desarmats, han proclamat, per mitjà de llurs caides i chinis, que és Espanya la que ha d'alliberar-los de les audacies dels nòmades; els terratinents d'Ifni volen que els espanyols facin el que els gairebé no han aconseguit mai, això és, que s'impeixi l'accés dels nòmades a llurs terres.

Es aquesta una qüestió plena de perills. Desarmar els sedentaris ha estat cosa fàcil, però desarmar els nòmades és impossible, perquè preferiran la mort a desprendre's del fusell, i hauran de tornar al desert, on l'única llei és la del més fort, on s'agrupen formant guzes, que lluiten entre ells constantment. Pretendre desarmar-los equivaldria a unir-los amb els altres guzes del desert, que escometrien en allau i bèl·licament la nostra zona, isolada per l'altra banda per les ferotges escoses de la mar.

Aquest perill és una amenaça constant. Deixar-los armats és un altre perill. La solució, evidentment difícil, cal cercar-la sense pèrdua de temps.

Eren coses sabudes d'avantmà, i s'hi havia d'haver pensat abans de l'ocupació, si no és que França ja ho té en el seu programa d'operacions.

En tota mena d'empreses s'han de fer estudis previs i obrar amb coneixement de causa si no es vol anar, sense remei, al fracàs. Però això, per a nosaltres, ara com ara, no compta. Passi el que passi, tot es resol amb unes notes oficioses i unes declaracions als periodistes.

Pel que fa a les coses del Marroc, els diaris d'ahir diuen que el senyor Rico, Abello surt cap allí amb la plena confiança del Govern, que ha aprovat els seus plans en conjunt, i que va decidit a emprendre tot seguit una campanya sanitària contra el paludisme a la zona, utilitzant per a això una part del remanent de l'emprèstit de 1928, destinat a obres públiques. És a dir, l'alt comissari, més atent a omplir un buit que oïreixin els veïns de la política que als problemes de la seva comissaria, es disposa a desprendre diners de l'emprèstit contra el paludisme ara, és a dir, al mes de juny, quan els bassos no hi ha larves, quan els mosquits volen, quan el mar ja no té remei. Després de desprendre el diner inútilment de llançar-los, vindrà la tardor, i els indígenes, amb els espanyols, cauran víctimes de febres perniciosos, que s'haurien evitat emprant a temps els recursos del prestatge ordinari, si haguessin estat aprovat quan ho demanava el seu antecessor després d'estudiar el problema.

Però la nota ja està donada, i aquí això tot queda resolt.

La unió de les esquerres

JUSTICIA SOCIAL escriu que ara més que mai se senten entre les esquerres catalanes, i afirma que la vigència del règim autòndic és la millor garantia per a la implantació de reformes socials:

"I davant dels perills que corre el règim autòndic de Catalunya, nosaltres, els que volem establir una diferència entre el moviment de classe i l'autonomia. Perquè, avui, moviment obrer i autonomia tot és un."

Les forces d'esquerra se s'han compromès amb nosaltres a defensar el laicisme, l'autonomia i els avanços socials, no solament compleixen la missió de mantenir íntegra la democràcia, sinó que fan possible les transformacions de caràcter social que el Socialisme preconitza per al futur.

I de la mateixa manera que diem als camperols: Unió Socialista de Catalunya, nosaltres garantim l'aplicació de la llei de Contractes de conreu, diem als partits de l'actual coalició d'esquerres que aumem amb ells allà on calgui per a defensar l'autonomia, res més que l'autonomia de Catalunya. Perquè sabem allò que moralment, políticament i socialment representa l'autonomia de Catalunya.

I sabem que defensem, al mateix temps, i amb la revolució, si cal, els drets dels obrers peninsulars, els principis de llibertat que va mantenir el Govern d'Azaña coaligat amb el Partit Socialista; i sabem, a més, que d'aquesta manera fem possible que a Espanya, amb el manteniment dels avenços socials, tingui lloc un moviment d'opinió de caràcter esquerrà, recolzant el qual els nostres companys socialistes garanteixen la lliure expansió del moviment obrer peninsular."

El cisma del partit radical

LA HUMANITAT

El seu corresponent a Madrid assenyala que el paper Lerroux baixa molt, mentre que puja el de Martínez Barrio:

"Una plaga d'ex-ministres van per Espanya sense ocupació. Aviat per aquest camí es podrà constituir un Sindicat o una Associació d'ex-ministres superior en nombre a la d'ex-combatents. Però cap Govern, segons tots els auguris, oferirà a la consideració dels historiadors, al mateix temps que una suma més lamentable d'errades en la seva actuació, un pas més ràpid al Poder. No han transcorregut quinze dies d'encà de la seva constitució i hom ja n'hi cerca substitut. A la dreta "cedistes", lligers i agraris, una mica espanyolats pel caire que tenen els esdeveniments, es maritzen el cervell treballant combinacions. Tot, abans que aquestes Corts siguin dissoltes. Al centre s'hi dibuixa la figura de Martínez Barrio, amb el gest de preocupació estereotipat en el seu rostre. Al voltant del polític sevillà volen els diputats de la minoria radical. ¿Quan es manifestarà, clara i terminant, l'escissió? Quan el senyor Martínez Barrio doni al públic el seu manifest. Puja el paper Martínez Barrio. Baixa el paper Lerroux.

Els monàrques no disfraressin qualifiquen l'actitud de Gil Robles i altres satèlits com un paper d'estrassa. La desconfiança regna en els seus rengles. Qualsevol esdeveniment pot originar la desbandada del ramat "cedista" cap a Calvo Sotelo, la d'un grup considerable de diputats radicals cap a la República. Els rumors amunteguen la confusió sobre la situació política. Hom afirma que en les més altes esferes, a la fi, ha arribat l'evidència—de massa sabuda i experimentada, ja en oblit—que res, excepte pertorbacions, escàndol i descredat del règim i del país, hom no pot esperar de les actuals Corts. Urgen, doncs, dissoldre-les. N'hi haurà prou per a això que el senyor Martínez Barrio declarà l'escissió dins el partit radical. Seguidament es formaria un Govern republicà, tot el mandat del qual es dissoldria el Parlament. I noves eleccions. Tan de pressa? No. Cal esperar que es negociï el "modus vivendi" amb el Vaticà; és el darrer escrúpul."

L'OPINIO

Fa un esbós gens folgader de la vida de Lerroux i del seu partit, que conclou així:

"Tots els tipus més repulsius que havien col·laborat amb la dictadura hi havien pogut entrar i per a ells eren els llocs de confiança. Dels antics republicans autèntics que havien estat a la presó per republicans i que s'havien jugat més d'una vegada la pell pel partit radical, noves eren cridats al costat de l'antic "caudillo" els més audaçs. Això ja no era el partit radical, ni en quedava tan sols l'ombra. Així era una simple Unió Patriòtica dintre de la República."

I què ha passat? Ha passat que els vells republicans radicals, els autèntics, els que són republicans per convicció, però no per a tenir càrrecs públics, aquells que no han estat mai regidors, i per tant no tenen xalets ni finques ni comptes corrents, s'han sentit cada vegada més distanciat de la política lerrouxista. ¿Què era això de votar setze milions per a la clerecia? ¿Què era això de governar al dictat de Gil Robles? ¿Què era això d'obrir la presó al Sanjurjo i al Cavallanti, i de fer entrar el Calvo Sotelo i el Barrera i el Martínez Anido? Aquest era Lerroux?

Han tardat anys a adonar-se'n, però finalment se n'han adonat. Lerroux no ha canviat gens. La seva missió dintre de la República era acabar en el Poder amb els seus amics—i els seus amics no són pas els republicans radicals de la bona època—després lliurar la República, lligada de peus i mans, és a dir, indefensa, als seus enemics.

Sembla que ara la C. E. D. A. va a declarar-se republicana. Després s'hi declararà "Acción Popular" del Gil Robles. Tots van a prendre possessió del Poder, si el President els hi dona. La missió de Lerroux haurà estat acomplerta.

LUZ

Hauria fallat la lògica més elemental—dia—després d'una acció tan derivada en no s'hagués produït l'escissió:

"Disfrutaríem nostra veritat més íntima si no confesséssim que tal situació favoreix, en lloc de perjudicar, el partit radical. Nada significa, en veritat, els programes polítics ni els núcleos ciutadans afiliats a ells si no se relasen constantment per un prestigi. Les huestes radicales, constituidas en gran parte por grupos numerosos y acendrados del republicanismo histórico, tienen que llegar a esa etapa de depuración que fortalece su personalidad para bien de la República."

Porque, entendiéndose bien, al hablarse de profundas divergencias y de corrientes de opinión encontrada no se quiere decir que nos hallamos en presencia de una escisión divisoria o de una ruptura catastrófica del partido. Entendemos, por el contrario, que, a semejanza de lo que actualmente ocurre en Francia con el partido radical socialista, los republicanos radicales españoles tratan fundamentalmente de reencuentrar su propia esencia como partido, de retornar, unidos y firmes, a una orientación mal abandonada.

El partido radical se ha extraviado, no ha hecho caso de las voces amigas cuando le gritaban que se había equivocado de camino y ha llegado, naturalmente, a una situación falsa e insostenible. El poder que tiene a préstamo se le va ya materialmente de las manos había las derechas equivocadas en quienes se apoyó y ante las derechas provocadoras—léase el fondo del "A B C" de ayer—a quien ha amnistiado.

Pero la República no admite eso. La solución de las derechas es ahora un imposible. Por no haberlo comprendido así, el partido radical se deshace o se rompe, si no se recupera."

EL SOCIALISTA

Troba que és una pura follia que hom atorgui tanta importància a la separació del senyor Martínez Barrio del partit de Lerroux:

"Porque, vengamos a cuentas: ¿cuál es la diferencia que cabe establecer entre Martínez Barrio y Lerroux? Nosotros no damos, ni por la capacidad del uno ni del otro, ni por otras cosas que les son comunes, una perra. Han convivido muchos años, se han influido mutuamente demasiado para que podamos admitir, de buenas a primeras, que se diferencian entre sí. Nuestra impresión es que van a producir, si la producen, una escisión ociosa: son tal para cual. Entendiendo la política del mismo modo mezquino y la convierten en su más insuportable caricatura. Sirven designios parejos y juegan con naipes parecidos. Feliz quien pueda descubrir en ellos alguna desemejanza: su ojo para los matices será invaluable. Lerroux ha llevado a sus últimas consecuencias aquella política que Martínez Barrio inició al disolver las Constituyentes y presidir, complacientemente, unas elecciones maravillosamente organizadas contra los socialistas. La actual situación—la misma a que quiere encontrar remedio el señor Martínez Barrio—es hija de aquellas elecciones. Tardío remedio. Su neoradicalismo, ¿qué promete? Toda su promesa consiste en una vaga inclinación hacia los republicanos de izquierda. Sobre el valor de esa promesa no somos nosotros los llamados a pronunciarnos. Allí los republicanos de izquierda."

Nosotros nos quedamos con nuestra reflexión inicial. Queremos saber en qué medida influye la unión o la desunión de los radicales en la vida del Gobierno. Según nuestras noticias, en el ánimo de Martínez Barrio pesan algunas sugerencias de última hora. Hay quien afirma que la negociación del Concordato. Si así fuera, el dato serviría para probar todo el republicanismo laico del jefe de los neo-radicales."

LA NACION

Hí ha un comentari grotesc:

"A nosotros nos conviene que se triture y que se pulverice el partido radical, único sostén organizado de la República. A nosotros nos interesa mucho que el partido radical sea el segundo tomo del partido radical-socialista, y que desfilen por la pantalla escenas similares a las que presentaron, en aquella época, Marcelino y Gordon. Nos interesa, pues, y nos conviene. Además, ya resultará inevitable la reproducción. Lo que pasa es que nosotros reaccionamos ante los hechos, no sólo como políticos, sino también como espíritu humano, y aun en la zona antipoda, sin perjuicio de las diferencias ideológicas, quisieramos aplaudir aquellos modos y procedimientos, que son símbolo y blasón de nobleza. Nada nos une a Lerroux, nada. Pero ahí, en la República imperante, Lerroux es el penacho, lo representativo de una raza de caballeros, caudillo y mártir del sentimiento de lealtad."

Ved ahí qué modos y qué procedimientos y qué ética es la que informa al equipo de Casas Viejas... Equipo de Casas Viejas, con los apéndices flotantes de Martínez Barrio y de Maury, que de acuerdo con la Generalidad se pro-

pone hacer imposible la vida pacífica del país. Pues bien; si los españoles tienen lo que han tenido en todos los tiempos no se dejarán intimidar por gente tan conocida, y de la que hay tan dolorosa experiencia."

A Lerroux, certament l'únic que mancava a la seva corona funerària eren aquestes flors de "La Nación".

Martínez Anido, amnistiad

EL DILUVIO diu que el fet que Martínez Anido pugui tornar a Espanya dona una idea clara del que ha estat la revolució d'abril: un assaig platònic:

"En Cataluña, no obstante, este servicio que el lerrouxismo, con los votos de Cambó, acaba de prestar a los monárquicos será ponderado en todo su valor. Al ex emperador del Paralelo se le tendrán en cuenta las clases proletarias en el momento oportuno."

Aquí nos hemos olvidado lo que Martínez Anido significa. La República vino contra muchas anomalías y desvergüenzas y en general contra muy pocas personas. Una de ellas, la que más contribuyó con su actuación a que el pueblo abominara del régimen monárquico fué Martínez Anido. Y no se diga luego, retorciendo los argumentos, que a los republicanos les conviene que haya muchos Martínez Anido para incrementar el amor a la República, porque entonces afirmaremos que hasta para convencer a los remisos el recuerdo de su actuación y sobre su persona en nuestros medios políticos y sociales."

¿Vendrá a Barcelona Martínez Anido? Todo es posible. E incluso nos tememos que presente su candidatura con el apoyo de la Lliga Regionalista.

De lo que estamos absolutamente seguros también es de que a Cambó y a Lerroux su amnistia les desenmascarará definitivamente."

El famoso ministro que tuvo presos gubernativos a los republicanos durante años y no respetó nunca la vida de sus semejantes será carísimamente custodiado por el Gobierno de la República, celoso de su preciosa salud."

Y aún veremos el hecho paradójico de que tenga que ser la Generalidad la que le ponga escolta en sus correrías por Cataluña."

El lerrouxismo y la República son así. El pueblo, afortunadamente, piensa de otra manera y esta amnistia ha comido ya la medida de su paciencia. Al tiempo."

Les Lletres i les Arts

On van els joves?

(La quantitat de respostes rebudes a la nostra enquesta, tan amablement aollida per la joventut catalana, ens obliga a donar avui, en síntesi, les que hem rebut un cop clos el període d'admissió. Demà passat, diumenge, tindrà lloc la reunió dels que hi han intervingut i de tots aquells joves als quals interressi el becaoner d'idees a què han estat convidats pels nostres companys senyors Rosend Llates i Ferni Vergers.)

El senyor Conrad Lledó i Odon, de Barcelona, creu que la joventut ha d'ésser universalista a través de la seva catalanitat i que és urgent la catalanització dels instituts d'ensenyament secundari. Cal plantejar-li francament el problema sexual i alliberar-la del curanderisme religiós. — El senyor A. Overland és molt pessimista davant la joventut actual: demoralitzada, gens estudiosa i sobretot la dependència mercantil preocupada exclusivament de l'augment de sou, no pas per a fer-se una cultura, ans per al viquí. Cal, doncs, redreçar la joventut pel bé de la pàtria catalana. — El senyor Isidre Bou i Prat (22 anys), de Torroella de Montgrí, creu que la humanitat va cap a un desavall que li pot ésser fatal; creu que en són responsables la diversitat d'idees i de partits polítics que obstrueixen la renovació que aporten les actuacions personals i col·lectives que s'han iniciat en alguns indrets en busca d'una civilització nova. Diu que el canvi de règim no vol dir revolució i que al nostre país no hi ha hagut cap revolució com creuen els il·lusionats. No creu en l'eficàcia de l'Estatut; és partidari d'una República catalana independent, per a assolir la qual sobre els partits i manca una organització nacional totalitària. — El senyor Guifré Bosch, estudiant universitari, es declara separatista i ocellista; i se sent optimista en ço que afecta la joventut universitària addicta a la F. N. E. C. — El senyor Tomás Flo i Bigorra, de 18 anys, es declara republicà autonomista i combat l'error en que cauen els joves que es diuen separatistes. Diu que allò que cal és catalanitzar Catalunya i democratitzar la República. Mentre els republicans espanyols, diu ell, siguin lleials a Catalunya, els catalans hi hem de correspondre com a homes i com a democràtics internacionals i pacífics. Diu que l'ideal de les joventuts republicanes dels pobles hispànics ha d'ésser la República federal i que l'ideal dels catalanistes ha d'ésser que la capital de la futura federació ibèrica sigui Barcelona. — El senyor Manuel Domingo i Moliner, de 20 anys, estudiant, creu que la joventut d'avui és inconformista davant la societat actual. Diu que la joventut ha d'ésser intervencionista i que només triomfen les causes en les quals intervé la joventut. Creu que abans de propugnar el separatisme cal convertir els catalans al catalanisme. No-

més una Catalunya íntegrament catalanitzada; i en són ben lluny, pot intentar la secció. — El senyor Pere Roca i Pla, de 30 anys, de Mollet del Vallès, diu que patim una crisi de sinceritat i que els dirigents catalans menteixen sense excepció i es mouen només per interès propi. Diu que els catalanistes no poden recolzar, els qui manen i que la joventut d'avui s'ha de desenganyar de tota possibilitat de concòrdia hispanocatalana. Es declara antifeudalista i, per tant, separatista totalitari, i obre-

l'oberta. — El senyor Manuel Torrents i Cabaner és diu republicà democràtic, i com a català, autonomista maximalista, sense que Catalunya perdi mai contacte amb els altres republicans espanyols. Diu que el separatisme és un crim contra la democràcia i contra la pau. Segons ell, tots els separatistes són tan feixistes com els madrilenys feixistes; i es mouen per raons nacionals que cal que la joventut combatí. — El senyor L. Manuel Rodríguez i Rodríguez, de 19 anys, de Barcelona, creu que la tasca més urgent per a la joventut catalanista és la de desfeixista; la massa obrera, això és, arrencar-la de l'organització de la F. A. I., encara que sigui emprant mitjans violents. Contra els assassins, bandolers i liberadors del grotesc "comunismo obrerario" tot ha d'ésser, per a un patriota català, lícit. Contra anarquistes i comunistes, la joventut nacionalista ha d'establir el front únic. Encara que ens diguin feixistes.

Exposició de Primavera

Avui, diumenge, dia 13, és el darrer dia hàbil de recepció de les obres inscrites a l'Exposició de Primavera dels artistes socis dels Salons de Barcelona i de Montjuïc. El despatx de recepció instal·lat al Palau de Projeccions és obert de deu a una del matí. El vernissatge de l'Exposició de Primavera tindrà lloc el dissabte dia 19 de maig, i la inauguració oficial el diumenge dia 20. Continuen amb la major activitat les obres d'agencament del "Saló de l'Art Modern", entrant a l'avinguda principal del Parc de Montjuïc, tocant a la Plaça d'Espanya.

EL CORREU D'AVUI

★ "Després de collir el canó", novel·la de Lluís Elies que descriu les horres de la post-guerra.

★ Limona. — El dia 19 d'aquest mes s'inaugurarà l'exposició d'Homages a Josep Limona. Serà instal·lada a can Parés i ocuparà les dues sales d'aquest establiment. S'ha fet una selecció entre tota l'obra del gran escultor, per a exhibir-ne les peces més sobresortint i representatives. S'han escollit més d'una vintena d'escultures, que seran presentades en la major part, en matèria definitiva. No cal ponderar la solennitat d'aquest acte, que revestirà el caràcter d'homenatge pòstum, i que tot Barcelona acollirà amb la gran deferència, entusiasme i respecte que mereix la memòria d'aquest gran artista que Catalunya acaba de perdre. Encara que s'havia convengut, en principi, que únicament s'exposarien obres ja conegudes, hom ha pogut obtenir darrerament que

s'exposin també les darreres obres, les inédites, que són d'un valor inapreciable.

★ Tomás Garcés llegirà dimarts, a les 7.15 de la tarda una selecció de poemes 1922-1934 al Lyceum Club (Fontanella, 18, 3er i 4).

★ Gausachs triomfa a les Galeries Valenciano. Heus aquí "un pintor", segons el judici de la majoria.

★ Margarida Sans-Jordi. — El vinent dijous, dia 17, tindrà lloc, a l'Hotel Ritz, un sopar d'homenatge, que els amics i admiradors de la jove notable escultora Margarida Sans-Jordi li ofereixen per l'èxit assolit amb la seva actual exposició instal·lada a les Galeries

Les Exposicions

SALA PARES

Manolo Huguet ha baixat del seu refugi de Caldes a estendre la paraula de les seves obres a la sala antea de la casa. Escultures, pintures i dibuixos, de tot pot triar el qui senti el gust d'aquest art de rude aparença, però d'una tendresa íntima comovedora. L'observador moralista macerat en una alegria permanent que hi ha en Manolo, el porta a desbordar sistemàticament l'aneddota per a inscriure-la en els dominis del gran art. Les seves escultures poden xocar com xoquen les maneres simples, abruptes de la gent que ha viscut encastada al moll de la terra, però també tenen aquella simplicitat penetrant, aquella profunda senillesa que tan sorprenentment fa molt sovint el tracte i l'agudesa humana d'aquella gent. El seu realisme va més enllà de la realitat pictòrica, és un realisme absolut, en profunditat d'intenció, en sagacitat instintiva per saber discernir allò que és essencialment escultòric d'allò que solament ho és superficialment. Reconeix que escultòricament no és fàcil de seguir, però qui es deturi una estona a contemplar aquelles figures animades d'una vitalitat interna intensíssima, en apartar-ne els ulls trobarà que no troba alguna cosa que ignorava i que no sap enlloc més, i sense tornar-ne a mirar, s'hi trobarà espiritualment molt més proper de que imaginava. No és un art primitiu; és un art que, com el fill pròdig, torna a cercar la patriarcal simplicitat d'una llar que ha viscut fidel a una realitat no adulterada per cap mena de prejudici. I aquesta intensa simplicitat és el mèrit i l'obstacle d'aquestes escultures, que a estones semblen rares i delicades, formacions geològiques, animades d'un admirable sentit de volum i d'una vitalitat impressionant. No parlem del cap de nen, entenedor per la gràcia natural, per la rara vivacitat economanadissa que té, sinó d'aquelles altres figures com "Noi assegut", "Figura caminant" (bronze), "Dona dormint", "Maternitat", "Figura asseguda", que irradien de la densitat de les seves formes una mena de palpitació vital com la dels camps en terminació. Manolo ha acompanyat aquestes escultures amb una sèrie de notes i petites composicions a l'oli i una quantitat de dibuixos que exhibeixen l'íntima intenció de l'escultor. Entre les pintures sobresurten un retrat d'una intensitat extraordinària.

Per Creixens fa una copiosa exhibició de les darreres obres que ha pro-

SANTA EULALIA

camer boqueria, 1-BARCELONA

ISOL AIRE ALEGRIA!

COMPLEMENTU AQUESTS ENKOS VESTINT DE DEIXEN "SANTA EULALIA" SINOIA MODERNITAT BOI GUST ORIEN LA VOSTRA PERSONAL DISTINCCIO

INAUGURACIO TEMPORADA ESTIU 1934

Laietanes. Aquest acte ha desvetllat molt d'entusiasme, i són ja moltes les inscripcions fetes. — Els qui desitgin assistir-hi, cal que formulin l'inscripció a les Galeries Laietanes, o bé a l'Hotel Ritz.

★ "El malalt imaginari" clou dignament la sèrie de joques comèdies, satirizant els metges i la Medicina, que constitueix el volum cinquè de les "Obres de Molière", que publica l'Editorial Barchino dins "Els Clàssics del Món", en la versió d'Alfons Maseras.

★ "Quan els canyars florien". — Entre les publicacions de la ciutat de Lleida, cal remarcar els volums de la Biblioteca Lleidatana, entre els quals figura el llibre de records i proses de Feip Pleian, personalitat distingida de la segona capital de Catalunya. Lleida és la prestigiosa protagonista d'aquest llibre de lectura agradable que duu el títol "Quan els canyars florien".

la pintura de Carme Cortés, intensitat qualitats excel·lents, sobria organització dels elements i un to de pintura d'una densitat admirable. El mateix podríem dir de la figura femenina, que fa costat a aquella natura morta en la qual la matèria sàviament utilitzada dona un agradable severitat al conjunt, animat per una gamma de colors molt personal. La paleta i la intenció de l'artista s'han fet més objectives; accepta amb valentia la realitat literal del tema i l'eleva a força d'altiva submissió. Recordar "Noia amb flors al cap", "Figura interior", "Ram de flors", en les quals s'acusen amb especial relleu les adquisicions expressives i estilístiques de la pintora.

LA PINACOTECA

Després d'una abstenció de quatre anys, el pintor Ignasi Mollot es presenta amb una notable exposició de les seves darreres obres. Seria injust afirmar que Mollot hagi rectificat el seu concepte pictòric; és innegable, però que ha operat una mena de concentració de les seves facultats. En les obres d'abans, Mollot semblava que s'embarqués amb la seva digitació alada; el natural per ell era una festa sense nivells, tot li era bo per a fer un refiliet que enamorava; però tot també semblava fràgil de can delicat. Avui diem que la contemplació obstinada de la naturalesa l'ha aplomat més, i que la visió se li ha tornat més austera i reflexiva. Els seus paisatges s'han simplificat i ha cercat una cadència particular per cada grup. En els d'Olot ha eliminat l'antecoda de paleta, els episodis colorístics han desaparegut i cadascun d'ells és com una estrofa del gran poema que formen entre tots. La dicció és uniforme; predominen unes gammes clares i tendres i de cada tema en treu una vibració especial dolça i elegant que el situa a l'extrem de la zona realista. En els de Ciurana, terres altes, bruyides pels vents la pasta és més densa, les arestes s'acusen amb major energia i tot es congeix amb claredat a través de l'atmosfera difana d'aquelles altures. En les teles inspirades en temes del Port, és on es manté més fidel a la seva tradició personal: vivaces de color, fertilitat del toc, una mena d'enjossament graciós i una simplicitat irresistible. Presideix la sala una visió de la Plaça de Catalunya, ben establerta de termes animada per discretes notes de color de moviment ciutadà. Com a més representatius d'aquesta etapa del delicat pintor, registrem "Camí de Ciurana", "Tarda", "Dia gris", "Tarda (6)", "La palanca", amb temes del Port, "Rosa i verd", "El camí", "Camí de l'Aubert", "Presseguers i pomeres", de la sèrie olotina.

de pintor i de la seva aguda originalitat. Durant un quant temps ha divagat a extramurs del realisme, per aquella zona en la qual el subjectivisme és l'amo i dicta interpretacions que són evasions dissimulades cap al sentimentalisme; ara, sense remenar d'aquelles veus interiors — i si goséssim li aconsellàrem que n'abís de renegar mai — ha aquietat una mica aquell desfici intern i s'installa amb goig en la realitat que se li ofereix sense condicions. D'aquesta nova aventura, que és com el descobriment de l'amor entre dos enamorats que s'ignoraven, n'han vingut aquests paisatges i aquestes natures mortes, densos i un pensament torbador per acabar-los de fer més gustosos. Pintures musculosos i àgils, d'una eloqüència qualitativa extraordinària, animen d'una rara poesia tot el que es veu. Cal només mirar aquelles interpretacions de mar com "Port de Sant Antoni", "Platja de Sant Antoni", en les quals el blau pren unes inflexions aspres personalíssimes: "Es Tanó" i "Sant Antoni", d'una novetat expressiva sorprenent. En l'exposició entre aquestes invocacions a la naturalesa brava, hi ha dues figures femenines, testimonis de l'abundància pictòrica de l'autor, que clou el conjunt, amb una sèrie de natures mortes, d'una intensitat i una facilitat de dicció admirables, entre les quals al costat de les més peixos destaca amb els seus verds molts, aquosos, la titulada "La bleda", obra d'una qualitat positivament extraordinària.

GALERIES LAIETANES

Maurici Valls i Quer exposa paisatges d'Olot i diverses notes de mar i natures mortes. Pintura ben intencionada, entre la qual sobresurten "Totants", "Recó de l'estudi" i "Pintura (22)".

Joan Escuder exhibeix unes quantes teles amb paisatges i uns quants retrats, realitzats amb visible ímpetu.

El pintor gal·lès Colmeiro ha ofert una mostra abundosa de la seva pintura de filiació expressionista, amb temes i tipus del seu país. La reacció contra el pintoresc és fàcil que mou molts pintors peninsulars, els empeny cap a les regions extremes de l'art modern, en les quals molt sovint el seu temperament s'hi troba estret. Així i tot, el senyor Colmeiro encerta composicions, d'un tot excel·lent i ambients molt adequats a les figures que descriu. La seva pintura, en general, té una severitat que la fa mirar amb respectuosa simplicitat, com en el cas de "Figures en el paisatge", que ens semblava de les teles més significatives entre les que ha exposat.

L'escultora Margarida Sans-Jordi que fa uns quants anys era presentada pel mestre Josep Limona, ofereix una nova mostra del seu talent artístic. La distinció escultora ha assimilat les ensenyances del mestre i el seu estil perpetua aquella suavitat de modelat, aquell sentiment de delicadesa que caracteritzava l'art de Limona. La senyoreta Margarida Sans-Jordi disposa d'una tècnica segura, i d'un gust natural evident. Les talles directes són testimonis inimitables de les seves aptituds i de la fina comprensió que el seu art denota. "Albada", marbre de dimensions considerables, acusa un domini formal indiscutible, i les altres obres: "Nu" (bronze), "Repós", "Tors", "Tardor" i els tres retrats femenins que completen el catàleg ens diuen que ens trobem davant d'un artista de veritable temperament.

SALA BUSQUETS

El mestre Andreu Tola exposa una copiosa col·lecció de paisatges escultats dintre la fórmula que ha rebut tant d'èxit al distingit pintor.

de pintor i de la seva aguda originalitat. Durant un quant temps ha divagat a extramurs del realisme, per aquella zona en la qual el subjectivisme és l'amo i dicta interpretacions que són evasions dissimulades cap al sentimentalisme; ara, sense remenar d'aquelles veus interiors — i si goséssim li aconsellàrem que n'abís de renegar mai — ha aquietat una mica aquell desfici intern i s'installa amb goig en la realitat que se li ofereix sense condicions. D'aquesta nova aventura, que és com el descobriment de l'amor entre dos enamorats que s'ignoraven, n'han vingut aquests paisatges i aquestes natures mortes, densos i un pensament torbador per acabar-los de fer més gustosos. Pintures musculosos i àgils, d'una eloqüència qualitativa extraordinària, animen d'una rara poesia tot el que es veu. Cal només mirar aquelles interpretacions de mar com "Port de Sant Antoni", "Platja de Sant Antoni", en les quals el blau pren unes inflexions aspres personalíssimes: "Es Tanó" i "Sant Antoni", d'una novetat expressiva sorprenent. En l'exposició entre aquestes invocacions a la naturalesa brava, hi ha dues figures femenines, testimonis de l'abundància pictòrica de l'autor, que clou el conjunt, amb una sèrie de natures mortes, d'una intensitat i una facilitat de dicció admirables, entre les quals al costat de les més peixos destaca amb els seus verds molts, aquosos, la titulada "La bleda", obra d'una qualitat positivament extraordinària.

GALERIES LAIETANES

Maurici Valls i Quer exposa paisatges d'Olot i diverses notes de mar i natures mortes. Pintura ben intencionada, entre la qual sobresurten "Totants", "Recó de l'estudi" i "Pintura (22)".

Joan Escuder exhibeix unes quantes teles amb paisatges i uns quants retrats, realitzats amb visible ímpetu.

El pintor gal·lès Colmeiro ha ofert una mostra abundosa de la seva pintura de filiació expressionista, amb temes i tipus del seu país. La reacció contra el pintoresc és fàcil que mou molts pintors peninsulars, els empeny cap a les regions extremes de l'art modern, en les quals molt sovint el seu temperament s'hi troba estret. Així i tot, el senyor Colmeiro encerta composicions, d'un tot excel·lent i ambients molt adequats a les figures que descriu. La seva pintura, en general, té una severitat que la fa mirar amb respectuosa simplicitat, com en el cas de "Figures en el paisatge", que ens semblava de les teles més significatives entre les que ha exposat.

L'escultora Margarida Sans-Jordi que fa uns quants anys era presentada pel mestre Josep Limona, ofereix una nova mostra del seu talent artístic. La distinció escultora ha assimilat les ensenyances del mestre i el seu estil perpetua aquella suavitat de modelat, aquell sentiment de delicadesa que caracteritzava l'art de Limona. La senyoreta Margarida Sans-Jordi disposa d'una tècnica segura, i d'un gust natural evident. Les talles directes són testimonis inimitables de les seves aptituds i de la fina comprensió que el seu art denota. "Albada", marbre de dimensions considerables, acusa un domini formal indiscutible, i les altres obres: "Nu" (bronze), "Repós", "Tors", "Tardor" i els tres retrats femenins que completen el catàleg ens diuen que ens trobem davant d'un artista de veritable temperament.

SALA BUSQUETS

El mestre Andreu Tola exposa una copiosa col·lecció de paisatges escultats dintre la fórmula que ha rebut tant d'èxit al distingit pintor.

de pintor i de la seva aguda originalitat. Durant un quant temps ha divagat a extramurs del realisme, per aquella zona en la qual el subjectivisme és l'amo i dicta interpretacions que són evasions dissimulades cap al sentimentalisme; ara, sense remenar d'aquelles veus interiors — i si goséssim li aconsellàrem que n'abís de renegar mai — ha aquietat una mica aquell desfici intern i s'installa amb goig en la realitat que se li ofereix sense condicions. D'aquesta nova aventura, que és com el descobriment de l'amor entre dos enamorats que s'ignoraven, n'han vingut aquests paisatges i aquestes natures mortes, densos i un pensament torbador per acabar-los de fer més gustosos. Pintures musculosos i àgils, d'una eloqüència qualitativa extraordinària, animen d'una rara poesia tot el que es veu. Cal només mirar aquelles interpretacions de mar com "Port de Sant Antoni", "Platja de Sant Antoni", en les quals el blau pren unes inflexions aspres personalíssimes: "Es Tanó" i "Sant Antoni", d'una novetat expressiva sorprenent. En l'exposició entre aquestes invocacions a la naturalesa brava, hi ha dues figures femenines, testimonis de l'abundància pictòrica de l'autor, que clou el conjunt, amb una sèrie de natures mortes, d'una intensitat i una facilitat de dicció admirables, entre les quals al costat de les més peixos destaca amb els seus verds molts, aquosos, la titulada "La bleda", obra d'una qualitat positivament extraordinària.

A Schmeling li roben la cartera

Es trobada, però sense
els diners

Anit va presentar-se a la Comissió general d'Ordre públic un funcionari de la Catalana del Gae anomenat Ignasi Ara Castillo, que viu al carrer de Sant Oleguer, número 8, el qual portava una cartera de pell molt bonica, que contenia documents estesos a nom de Max Schmeling, el boxador que avui ha de lluitar a l'Estadi amb Paulino Uzcudun.

Ignasi Ara manifestà que l'havia trobada al portal de casa seva, i per creure que es tractava de l'ex-campió del món la llurava. Dintre la cartera no hi havia diners.

Posat el fet a coneixement de Schmeling, manifestà que la cartera la hi havien robada, però no sabia on, i que contenia 500 pessetes. Schmeling va estar molt content d'haver recuperat la cartera, ja que es tracta d'un record de la seva esposa.

Robatori d'un'auto a Collblanc

Divendres al vespres, a la barriada de Coll-Blanc, tres individus pujaren al cotxe propietat del xofer Tomàs Garcja, dient-li que els havia de portar fins a Monistrol. Tractaren el preu del viatge, i un cop estigueren entesos amb Tomàs, l'empenqueren. -El xofer no va sospitar res.

En arribar el cotxe entremig de Martorell i Esparreguera, els passatgers obligaren el xofer a parar apuntant-li les pistoles. Després li feren deixar el volant i un dels desconeguts el substituït. Els altres dos l'obligaren aleshores a entrar dins del cotxe, i tornaren en direcció a Barcelona.

En arribar a Monistrol donaren unes quantes voltes, fins que trobaren quatre desconeguts més, els quals feren als del cotxe un senyal amb una llanterna elèctrica. El cotxe s'aturà i llavors hi pujaren aquells quatre individus.

En aquest moment encertaren a passar per aquell lloc uns quants individus del Somatent, els quals, segons sembla, vigilaven l'auto. Tot i això no els digueren res. Els desconeguts, mentre tant, tenien llurs armes a punt, disposats a disparar segons els que veiessin que fessin els somatenistes.

En desaparèixer aquests, quatre dels passatgers del cotxe s'anaren. Al cap d'unes hores tornaren a aquell lloc, donant mostres d'agitació, pujaren de nou al cotxe i marxaren cap a Barcelona.

En arribar prop de Pedralbes, els atracadors, pistola en mà, van fer baixar el xofer i li robaren el cotxe. El perjudicat anà seguidament a denunciar el fet a la policia.

Els atracadors anaven mal vestits, parlaven castellà i tots ells portaven armes.

Detenció d'un estafador internacional

Ha estat detingut per la policia un individu anomenat Jacint Peretó Barboño, que es fa passar per italià però es creu que és suís. És considerat com a autor de nombroses estafes a diverses parts del món.

En 1932 fou detingut a Bilbao acusat de falsificar passaports. Ell n'utilitzava un estès a nom de Paolo Campa, amb la seva fotografia.

La forma de realitzar les edicions era entrar d'empleat a les cases o companyies i guanyar-se la confiança a força de simpaties.

i de treball, i quan ja tenia la plena confiança estava el que podia i desapareixia. Actualment estava emplant en una casa de Barcelona i seguia la mateixa tàctica de sempre. Es de suposar que es proposava l'estafada acostumada.

Totes les notes pregades han d'ésser trametes en

Corts Catalanes, 58, 1.^a

EL MONDO DELS ESPECTACLES

EL TEATRE

AL ROMEA

Recital de poesies per González Marin. — Estrena de "La marquesona", de Quintero i Pascual Guillén

González Marin és un rapsoda essencialment espectacular: presència plàstica als poemes que declama; els dramatismes, els poemes gairebé en acció. Així canta en "La copla", dels Machado; la realitat de pregoner en els "Regones de Málaga", de Salvador Kueda; la sentència de les campanes en el romanç popular de "Los campanilleros". Les unimatemàtiques prenen un singular relleu en la seva veu. Kiu, plor, amenaça, corre, es a dir, es mou segons el ritme i segons l'acció que expressa el poema. Sovint es fa preludi per una música, de la qual en seguirà la tonada inicial. De vegades s'acompanya d'un tam-tam, que accentua el ritme de la cançó o del romanç que declama. Viril, amenaçador, esgibidor adreçat, com en les "Canciones de guerra", "Nan-Nan" del poeta i antic "País Matos", esdevé tendre i fins maternal en les seues cançons que inflon a la "Canción de luna", i encara, francament fement en suggerir la sensualitat picaresca de la "Rumba", de Nicolás Guillén. És així essencialment realista en la seva declamació, però ple de fantasia i d'imprevisió en les seves troballes.

Es discuteix si aquesta és la millor manera d'interpretar la poesia. És discutible si no és millor que el rapsoda, en lloc de passar a primer terme i de fer servir la poesia com un pretext per oferir-se en espectacle, no ha de procurar allunyar-se, restar com amagat darrere dels mateixos de la poesia i no ésser tan concret en l'expressió i menys encara en el moviment. Així, sens dubte, ho exigeix la lírica més pura. Però González Marin no és fa sinó molt rarament interès d'aquesta lírica. El nodreix els seus programes amb els poemes populars: el romanç, la cançó hi abunda; hi abunda també les composicions on hi ha molta anècdota, molt de teatre. I hom no pot negar que a animar-les hi té molta gràcia, molta sal. Hom no pot negar que hi posa una veritable sensibilitat; que posseeix una gran suggestió evocativa.

El programa de divendres era compost essencialment de poemes andalusos i antillans. I a desgrat de la distància física d'uns i altres, hom podia sobtar-se de trobar-hi un semblant color i una semblant ardència, com a fons idèntic de sensualitat i de tragèdia. Una mateixa sal semblava haver ungut uns i altres poemes, només que els d'Andalusia ho eren, diríem, amb una sal més fina.

Ara, la nostra sensibilitat mentre escoltàvem les modulacions del rapsoda, se sentia tan allunyada dels poemes an-

tilians com dels andalusos. Ens resultaven igualment exòtics. En contra del que afirmaven els programes del Romea, no hi sabem veure per enlloc "la España toda, el aliento espiritual de sus regiones". Hi sentíem, contràriament, la pluralitat de les Espanyes. Ens feien adonar del perill de confondre volgudament Andalusia i Castella amb tot Espanya, confusió que, automàticament, planteja el dilema de l'anul·lació o del separatisme.

Hom podia admirar i entendre's amb tot aquell folk-lore verge o estilitzat que dringava en la veu abaritonada del rapsoda. Però hom no s'hi sentia dintre. Catalunya no viu en aquells versos ni en aquell gest. València, Mallorca, Gàlícia, Bascònia no hi viuen tampor... La forta personalitat del rapsoda, el seu sentiment profund de la terra i del paisatge, tot inspirant-nos la més viva simpatia, aprofundia la diferenciació.

En "La marquesona", dels senyors Quintero i Guillén, les fulles són més importants que el gra. L'anècdota és en ella mateixa cosa fictícia i de teatre: és a base d'un d'aquests retrobaments, al cap de molts anys, de la dona que hom ha estimat i amb la qual ha tingut una filla. Acte l'abandonada és una gitana, "la marquesona", l'home que torna un emigrant que ha fet diners. La reconciliació i el casament — produït per la voluntat de l'amorador de la filla. En fi, coses de teatre. Però la figura de la "marquesona", una gitana amb instints senyorívols, és realment ben tractat, i tota l'obra molt ben ambientada. El diàleg dringia constantment: és ple de flors, de dites, d'arabescos, de cantors i té tot ell un to barroc, molt pintoresc, molt sensual i molt gitano.

La senyora Herrero encarna amb sal, gràcia i senyorívola la marquesona. El senyor Bordeus, amb la seva seguretat de diccionari, el protagonista. Tots els altres contribuïen al bon conjunt.

Domènec GUANS

El Cinema

LES ESTRENES

"Alma de bailarina"

Urquinaona

M. G. M.

Film adaptat de la novel·la "Dancing Lady", de James Warner Bellah, per Allen Rivkin i P. J. Wolf, realitzat per Robert Z. Leonard i interpretat per Joana Crawford (Jennie), Clark Gable (Patch Gallagher), Franchot Tone (Tod Newton), May Robson (Mrs. Newton), el ballari Fred Astaire, Winnie Lightner i una colla de girls dirigides per Sammy Lee i Edie Prinz.

El drama entre bastidors, romàntic i convencional, que havia estat ja superat per la gestació de l'obra teatral, ha estat portat novament al cinema amb l'adaptació de la novel·la "Dancing Lady". Naturalment, una de les dificultats més grosses per donar una altra cosa les trobava el director en la imposició de dos tipus de caràcter romàntic com són Joana Crawford i Clark Gable, i a la M. G. M. els l'imposava la mateixa existència d'aquesta parella entre el seu personal. Degut a això era que calia cercar una obra per a ells, no una obra simplement com es podria fer i es fa amb actors als quals pot adaptar-se a uns papers en comptes d'adaptar el paper als actors quan aquests, d'una manera o altra, els han crescut massa. Amb uns actors de menys anomenada hom hauria pogut cercar una obra en la qual l'acció hi fos tot, viva i ràpida; ara ens trobem amb un film en el qual quan apareix algun dels dos herois sembla que s'ha aturat.

L'argument és senzill, massa senzill perquè és excessivament transparent i hom va veient sempre el que succeirà cent, dos-cents metres més endavant. És la història d'una bailarina que és una noia honrada i decent tot i ballar en un cafè concert on quasi ensenyen, que després d'una razzia de la policia vol canviar de teatre i va a cercar treball al Broadway. Allà, naturalment, es troba que no en volen saber res. Perseguitat per un director de revistes feroç, i a l'últim, gràcies a un admirador del qual ella no vol acceptar els favors, ni tornar-los, és admesa. La tan treballar, però tot seguit ella s'enamora del director; l'altre li ofereix casar-s'hi, però ella no accepta més que si la revista va malament. L'enamorat, aleshores, retira el capítol que secretament té en el negoci i aquest ha de pagar. Però ella ho sabrà i la revista es farà, tindrà un gran èxit i a l'últim Gallagher veurà que Jamie l'estima.

Al final del film, uns bells quadros de revista i una música molt aïrosa li donen molta vida.

"La melodia del amor"

Femina

Prod. Hans Wolf

Film realitzat per Carl Boese, fotografia de Georg Krause, Carl Herich i Karl Feyder. Director musical, Paul Kühn, i interpretat per Paul Kemp, Jacob Tiedike, Ery Boss i altres.

La major difusió del cinema ha fet que els tenors d'òpera desitgin tots entrar-hi, i això ens ha donat una sèrie de films que molts d'ells resulten veritables mostres de la fantasia del protagonista. "La melodia del amor" és

un d'aquests films, encara que no encaixa prou bé en la categoria dels mosters. És més viu, té més acció i alguns moments molt encertats, especialment el començament, i algunes escenes còmiques. Adoleix, però, de la lentitud necessària perquè Paul Kemp canti i d'aquella estranya mania de tants de films francesos i alemanys de fer passar les coses a la Costa Brava i ensenyar-nos en paisatge i més paisatge, i aquella eterna carretera de les foradades. Fora d'això, ja hem dit que té fragments ben entretinguts i es veu amb gust.

A. FERRAN

CINEMA AMATEUR

Sisena sessió del concurs de la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

Tres films, de categoria per figurar entre les obres d'un concurs, ens compensaren en aquesta sessió de l'acabament produït per l'anterior. I d'aquests tres films, avancem-nos a dir que dos són prou classe per a poder-los considerar com a dues aportacions més a la llista del nostre repertori "amateur". Fou, per tant, aquesta sisena sessió d'un interès positiu, si bé d'un programa desigual.

Obri la vetllada el film "Costa Brava", en el qual es reporten paisatges i escenes de diferents indrets de l'Empordà i Girona, barrejats amb alguns de la Costa Brava. Aquesta falta de coordinació es fa sentir en els altres aspectes del film, la cambra és moguda amb excés i les preses de vistes d'edificis, fetes sempre de dalt a baix, esdevenen fatigoses.

Segui "Roda al món i torna al bosc", que pertany a aquella categoria de films fets per un bon senyor d'aquells que tenen una cambra, com podrien tenir un lloro o una geladora elèctrica, però que no tenen la més petita noció de les mínimes condicions que ha de tenir una obra en un concurs.

En tercer lloc "Llosis" ens reporta unes escenes de "camping" i alpinisme regularment cinematogràfic, però sense un gran interès, sota el nostre punt de vista.

"Memmortigo?" era un dels films veritablement esperat en aquest concurs per tots els "amateurs"; es diu que constitueix la producció màxima anual d'uns dels nostres primers cineastes; era, doncs, justificat aquest interès. Evidentment que aquesta obra no és el millor que ha produït el seu autor, però la seva reconeguda sensibilitat hi és expressada amb una agudeza no assolida en altres produccions. Un humorisme portat del començament a la fi sense sotacs que facin apartar l'interès de l'espectador aconseguí que aquest s'identifiqui amb una acció bastida amb ribets de surrealisme. "Memmortigo?" té per sobre de tot altre mèrit el d'ésser fet amb una gran senzillesa d'elements, que és sempre la qualitat més essencial de l'"amateur". Cal també esmentar els dos interès principals d'aquest film, especialment el prota-

FEMINA

AVUI I OADA DIA

GRAN EXIT

LA MELODIA DEL AMOR

per

HERBERT GRON

gonista, que donen al seu treball una interpretació sempre ajustada a la producció; per contra, els dos personatges episòdics que interpreten dos xòfers posen amb la seva actuació els únics metres desentonats en el conjunt de la pel·lícula. Sense arribar "Memmortigo?" a ésser el millor del seu autor ni d'alguns dels films que s'han presentat en aquest concurs, però la seva subtilitat, perfecció de ritme i tècnica acurada se situa amb prou categoria per a considerar-lo com a obra reeixida.

Es projecta en cinquè lloc "Nord d'Itàlia", que dintre el tema de viatges, tan extens en aquest concurs, se situa segurament en primer lloc. Un domini absolut de tècnica posat al servei d'un gust selecte en les preses de vistes, donen en aquesta pel·lícula

TIVOLI

Nota: Es projecta un magnífic reportatge del festival Warner-Lautzen de Sítges.

COLISEUM

DEMA, ESTRENA

Un poble que sap riure ridiculitzant-se ell mateix

amb Jimmy Durante, Georg M. Cohra i Claudette Colbert

Noranta minuts de riure esbojarrat

Completa el programa EL AGUILA y EL HALCON

Són dos films Paramount

el resultat d'una realització de veritable bellesa.

"Aigueta", projectada en sisè lloc, és un muntatge fet a base de l'inevitable fotogenia de l'aigua, en el qual més que altra cosa sobresurt la tècnica dels focs, poc freqüent entre els "amateurs".

En setè lloc veïrem "Aquesta nit no surto", que són uns metres de film fets amb el més pur sentit cinematogràfic. A base d'imatges de petits objectes fotogràfics, com joguines, bibelots, petits blocs de gel i trossos de films, l'autor aconseguí interessar-nos amb la justesa de la llum i la precisió de la seva cambra. Sorteja l'aridesa d'un film de cinema abstracte. "Aquesta nit no surto" té totes les condicions d'una bona obra cinematogràfica que situem en el primer lloc de les projectades en aquesta sessió.

Tercera sessió de pel·lícules presentades al Concurs de l'Associació de Cinema Amateur

Cal considerar un assaig tècnic el film "Sant Elói", que obri la tercera sessió d'aquesta sèrie de l'Associació. Paisatges nevats amb celatges contrastats donen a l'autor l'oportunitat de fer jugar efectes d'escans completament reeixits, però sense cap altre interès.

"Port de Barcelona" és, com diu un subtítol, un reportatge de quinze centímetres de trajecte amb autobus marítim, fet amb bona fotografia, però sense gran interès.

En tercer lloc es projecta "La tempesta", pel·lícula de dibuixos feta a base del disc de la coneguda "sarsuela gran" d'aquest títol. Sens dubte, dintre el camp amateur, "La tempesta" és la primera pel·lícula del seu gènere: fins ara tot el que havíem vist de dibuixos no passava d'ésser assaigs sense arribar a formar una pel·lícula completa, com ha aconseguit l'autor d'aquest film. La tècnica dels dibuixos és ben resolta, contràriament a la fotogràfica que destrueix tot el treball i encara assolits. Apreciem degudament l'esforç que representa produir aquesta mena de films, creiem que els "amateurs" haurien d'abandonar aquest aspecte, car la falta d'elements tècnics amb què han de moure's fa que el millor film que puguin arribar a obtenir de dibuixos assoleixi tan sols els de fa alguns anys del camp professional.

El pas de les estacions en la vida de la ciutat de Cervera formen el contingut de "Ritme de vida", que ocupa el quart lloc de la sessió. Sobresurt en aquesta pel·lícula l'interès fotogràfic, però una gran desigualtat de temes, alguns de molt poc interès, la perjudiquen.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propaguetu-la!

LES ESTRENES DE DILLUNS

"REMO-SATAN"

Film rodat en la selva malaia, dirigit per Clyde E. Elliott, segons argument de James O. Sparring.

El repartiment està integrat per Marion Burns, Rome Richmond, Harry Woods, Ah Lee i Remo-Satan. Aquest film s'estrena en el doble programa del Saló Catalunya.

"LOCURA DE SHANGHAI"

Basat en la novel·la de Frederick Hazitt Brennan, John Blystone ha dirigit aquest film amb fotografia de Lee Garmes, recentment ascendit a director, fotògraf de "Yo soy Susana" i de la majoria de les produccions de Josef von Stenberg, entre altres, "Marroc" i "Fatalitat".

Tenen els papers principals del repartiment. Spencer Tracy, que darremament hem vist en "La llei del tallo" i "El poder i la gloria", film presentat en sessió "Mirador". Fay Wray que hem vist en "King-Kong", secundats per Ralph Morgan, Eugene Pallette, Herbert Mundin, Reginald Mason, Albert Conti, etc.

Aquest film s'estrena en el doble programa del Catalunya.

"EL PRESIDENTE FANTASMA"

S'estrena demà al Coliseum, és interpretat per George M. Cohan, junt amb Claudette Colbert, que vam veure en el film de Cecil B. de Mille "El signo de la Cruz", Jimmy Durante, que hem vist diverses vegades en els films de Buster Keaton, i George Barbier, completant el repartiment d'aquest film Paramount.

"DOS NOCHES"

Una producció espanyola realitzada a Amèrica i interpretada per Conchita Montenegro, que em vist en diversos films parlatos en espanyol, Josep Crespo, que darremament interpretà junt amb Caterina Bärrena "La ciudad de cartón", i Carles Villarias, interpret de "Dràcula", versió espanyola. S'estrena demà al Kursaal.

"EL ERROR DE LOS PADRES"

Exclusives Capibó ens presenten al Kursaal aquest film interpretat pel conegut galan Gustav Froelich, junt amb Camila Spira i Max Adalbert.

Notícies de la Mútua de Defensa Cinematogràfica Espanyola

Proseguint la labor que la Junta de govern ve desenvolupant en pro de la corporació, es complau avui a informar als senyors associats que ha pres caràcter oficial la sol·licitud elevada a la Generalitat de Catalunya i al Govern de la República perquè sigui decretada ben aviat l'oficialitat de la Mútua de Defensa Cinematogràfica Espanyola amb caràcter de Cambra Oficial de la Cinematografia, i hom té bones referències respecte a l'acolliment que els alts poders dispensaran a les esmentades sol·licituds, per tractar-se d'una corporació de més de vint anys d'existència i ésser l'únic organisme en el qual estan integrats els diversos aspectes del ram de la cinematografia a Espanya.

La Junta de govern ha demanat així mateix la mediació de la Generalitat de Catalunya amb el fi d'informar el ministre d'Indústria i Comerç, com a continuació de la gestió directament seguida prop del dit ministeri, que no siguin preses disposicions que afectin al gremi cinematogràfic sense prèvia consulta amb aquesta entitat, per tal que el Govern pugui ésser il·lustrat sobre importants aspectes dels problemes que qualsevol disposició plantejaria de no tenir-se en compte els punts de vista que aquesta Mútua es creu en el deure d'exposar.

També ha d'informar els seus afiliats que ha sortit cap a Madrid una comissió composta de membres de la Junta de govern, per tal de presidir una Assembla extraordinària de socis residents en aquella capital, convocada per al dia 2 de maig, a fi de tractar els assumptes que foren objecte de la darrera circular que s'ha tramès a tots els associats.

La dita comissió aprofitarà la seva estada a Madrid per a, en unió d'individus del Comitè del Centre, realitzar les visites que per telegraf s'han anunciat per la Junta de govern als ministres d'Hisenda i Indústria i Comerç, per tal de tractar del 7 1/2 per cent i de la Llei de Contingents en projecte, respectivament.

El doctor Marage

En 1930, precisament quan la conquesta de la paraula pel cinema es feia realitat absoluta i indiscutible, morí a França un dels precursors més il·lustres dels que havien de revolucionar el setè art: el doctor Marage.

Al doctor Marage es deu la invenció d'un "aparell per a fotografar la veu" — així el titula ell mateix —, presentat a l'Institut de França el dia 23 de març de 1908. Les fotografies obtingudes eren quasi iguals a les que en l'actualitat es veuen al marge de les pel·lícules sonores.

Com que en aquella època no es coneixia encara la cèl·lula fotoelèctrica, i el seleni no permetia la síntesi del so amb la rapidesa necessària, el sistema del doctor Marage, si era perfecte en la teoria, no ho era en la pràctica.

Però els treballs de l'insigne savant no foren infructuosos. Un dels seus

CAPITOL

Un èxit sense precedents del formidable campió olímpic

El nou i més potent Tarzan

alumnes — un americà — aplicà la cèl·lula fotoelèctrica al descobriment del mestre, i a Amèrica s'imposà com a producte nacional el que era fruit d'una intel·ligència europea, tan diferent com obscura per un sentit insuperable de modestia. A penes si en vida gustà el doctor Marage les lloances de quècom que s'assemblés a la glòria merescuda pel seu talent i pel seu treball incessant i profitós per a la humanitat: la distinció més significativa que obtingué fou la creació per a ell, pel Consell Superior d'Instrucció Pública de França, de la famosa càtedra de Fisiologia de la paraula i del cant.

ARXIU I BIBLIOTEQUES

De Catalunya. — Bisbe, 3 (1r a 13). Joventut Socialista de Barcelona. — Rambla de Santa Mònica, 29, segon. (Oberta al públic tots els dies feiners, de set a nou de la nit. Dimecres, donze a una del matí)

Acció Social. — Amadeu Vives, 3. Acadèmia de Bones Lletres. — Carrer del Bisbe Cagador.

D'Art Decoratiu. — Palau de Pedralbes.

D'Arqueologia (antic Palau de les Arts Gràfiques del Parc de Montjuïc en curs d'instal·lació).

D'Història Natural. — Rambla dels Estudis, 3 (Acadèmia de Ciències).

Ictiògen, Cascada del Parc de la Ciutadella.

Social i Industrial. — Urgell, número 187.

Saló Catalunya

Demà, dilluns, 14

ESTRENA

el rey de la selva

REMO SATAN

Completarà el programa

6 GRANS ESTELS

EN

2 GRANS PRODUCCIONS

El film espanyol parlat més apassionant, més original i més bell

Flexible com la mateixa vida i emotiu en grau superlatiu

Kursaal

DEMA, ESTRENA

INFORMACIO D'ESPANYA

L'Estatut Base

La Comissió activa els treballs per què pugui ésser discutit al Parlament el mes d'octubre

Madrid, 12. — La Comissió d'Estatut, amb objecte d'accelerar els treballs, ha decidit ampliar el nombre de sessions que venia celebrant per setmana. Fins ara eren dues les reunions que se celebraven setmanalment. En el futur seran tres: dimarts, dijous i divendres. Es desitja de la Comissió acabar l'estudi de la part política de l'Estatut base abans de les vacances parlamentàries.

La part relativa a Finances, igual que es va fer amb l'Estatut de Catalunya, s'encomanarà a tècnics de l'Estat i dels països bascs, els quals, reunits en Comissió mixta, podran estudiar la durant l'estiu, ja que per constituir un organisme tècnic i extraparlamentari, podran reunir-se en qualsevol moment.

Després d'haver treballat en la forma indicada, podrà estar acabat el dictamen de tot el projecte per a quan les Corts, transcorregudes les vacances, tornin a obrir-se per l'octubre. Es considera que el descaçament dels treballs dictaminadors d'acord amb aquests propòsits, és d'una gran importància per a la marxa de l'Estatut base. Efectivament, arribant-se a un acord en la Comissió dictaminadora és lògic suposar que a les Corts el projecte serà resolt amb la màxima rapidesa que és pot en la promulgació de les lleis. Per tot això, pot dir-se que la impressió existent sobre l'Estatut base és francament optimista.

El senyor Oriol ha presentat una fórmula relativa als organismes legislatius i de Govern del país basc. En síntesi, la fórmula subscrita pel senyor Oriol és la de què es constitueixi un Consell general, anomenat així en comptes de Parlament. La proposta del senyor Oriol ha estat discutida ampliament i han intervingut principalment en la discussió els senyors Llanusa, Reix, Royo Villanova i Aguirre. Encara que els punts de vista han estat, com és natural, diversos, s'ha arribat a la conclusió que la Comissió el desig d'arribar a una fórmula que pugui ésser votada per unanimitat a la Comissió d'Estatut, ajornant la discussió definitiva fins a la setmana vinent.

MANIFESTACIONS DEL DIPUTAT SR. REIG

El diputat català senyor Reig, ha estat preguntat per un periodista sobre la marxa que porta la discussió de l'Estatut base. El senyor Reig ha dit el següent:

—Naturalment, ha millorat notablement la marxa de l'Estatut, imprimint una major activitat als treballs. Esperem aconseguir urgentment els nostres propòsits, això és, deixar acabada la discussió de tot el dictamen per a fi de maig, a l'objecte que si hi ha vacances, l'Estatut pugui ésser portat al Saló de sessions en començar la segona etapa parlamentària. En la qüestió de la llengua es concedirà al país basc igual que s'ha concedit a Catalunya. Quant a la denominació que haurà de tenir el país basc, la Comissió, després d'amples discussions, ha acceptat la d'Euzkadi. Espero que la setmana vinent quedarà aprovada la qüestió que afecta a l'estructura dels poders executius i legislatius a la regió autònoma.

Queda per discutir el punt que es refereix a l'ensenyança. En aquest punt el meu criteri espero que sigui compartit per la Comissió. Es d'absolut respecte per a la llengua materna del nen. Si el nen parla en castellà, l'ensenyança en castellà; si el nen parla en basc, en basc.

Es confia a la situació paradoxal en què es col·loquen determinats membres de la comissió. Aquests senyors, amb esperit centralista, ens presenten l'Estatut català com una limitació, mentre que les aspiracions dels bascos semblen que vagin una mica més enllà de l'Estatut de Catalunya. No

pot concedir-se això—diuen—perquè significaria un trencament de Catalunya. Com és natural, tant el senyor Tomás i Pica com jo, els contestem degudament. "Estatut els recels—els diem—. Catalunya no s'ha de sentir agredida, sinó tot el contrari, perquè Catalunya, fidel al principi de la llibre autodeterminació de cada poble, el que vol és que cada regió autònoma es doni l'organització que cregui més apropiada. De cap manera pot molestiar Catalunya el reconeixement per part de l'Estat espanyol de més llibertat."

Amb tot, he de dir que cap membre de la comissió s'ha apartat de la cordialitat necessària. Cadascú exposa els seus punts de vista, però amb un gran respecte per als punts de vista contraris. Es precisament en aquesta cordialitat en la qual neix el desig d'accelerar els treballs, i en la qual és fonamentada la meua confiança en pot pugui ésser emès dictamen cap a darrers de maig. És clar que això seria deixant a part el relatiu a la qüestió econòmica, en la qual segurament la Comissió no farà altra cosa que assenyalat les línies generals.

—Téu confiança en què els actuals Corts acceptaran l'Estatut?

—Sí, naturalment. Es discutirà, però estic segur que l'Estatut serà aprovat. Jo no puc creure que aquestes Corts o qualsevol altres puguin oposar-se únicament a uns anhels que estan admesos en la Constitució. Per altra banda, cada dia estic més convençut que per al desenvolupament i bona marxa de l'Estat espanyol cal, en primer terme, una organització autònoma de les regions, com ve demostrent Catalunya d'ençà de l'aprovació del seu Estatut.

Estic convençut que els bascos no han de tardar a governar-se per ells mateixos. L'èxit del Govern autònom depèn que els bascos sàpiguen organitzar una convivència digna de tots ells, sense distinció de mètodes polítics, circumstància que crec essencial per a tots els pobles que aspiren a recobrar-se. Espero que l'aprovació de l'Estatut base facilitarà molt el desenvolupament de l'autonomia a altres regions, la qual cosa ha de possibilitar el problema de la constitució natural de la província.

El treball dels cadavers de Galán i García Hernández

Madrid, 12. — El sots-secretari de la Presidència ha visitat la senyora de Galán i la vidua del capità García Hernández, per tal de pregar-les que es posin d'acord sobre el lloc on han de reposar les despulles dels heroics capitans. Han de decidir si llur desig és que reposin al panteó d'homes il·lustres o en el monument que ha d'edificar-se en memòria dels herois de Jaca a l'Avenida de la Libertad de Madrid.

En el cas que es decideixin perquè rebin sepultura en el panteó d'homes il·lustres el trasllat es farà següentment. Si es decideixen perquè reposin en el monument caldrà esperar que sigui construïda la cripta.

Ambdues senyores han promès tenir una entrevista per tal d'adoptar l'acord pertinent.

El sots-secretari els ha pregat que continin com més aviat millor, perquè és desig del Govern portar a terme tot seguit el trasllat de les despulles dels heroics capitans.

S'espera a Madrid l'arribada del coronel Capaz

Madrid, 12. — S'espera l'arribada a Madrid del coronel Capaz, procedent d'Alfama i del Marroc.

Probablement el coronel Capaz es trobarà demà a Madrid i s'entrevistarà amb el cap del Govern per tal d'informar-lo de la situació de la zona, la forma en què s'ha realitzat l'ocupació i incident relatiu al límit amb la zona francesa.

EL CORONEL CAPAZ A TETUAN

Tetuán, 12. — A les vuit del matí ha sortit d'Alfama, a bord d'un trimotor i acompanyat dels capitans Cea i Oro, el coronel Capaz. L'avió anava tripulat pels senyors Angulo i Quintana. L'aparell s'ha dirigit a Agadir, on s'ha proveït de gasolina. A dos quarts de tres de la tarda ha aterrat l'avió a l'aeròdrom d'Agadumors, on esperaven els expedicionaris les autoritats i membres de les respectives famílies. En el mateix aeròdrom s'ha celebrat un apat.

El comandant cap de la base aèria ha donat la benvinguda al coronel Capaz, i ha brindat per la prosperitat d'Espanya. El coronel Capaz ha dit que els honors i elogis que se li rellien els traspassava a l'aviació, a la qual s'ha atribuït totalment l'èxit obtingut.

Després el coronel s'ha dirigit a Alcazarquivir, on ha visitat el Jalifa, el qual li ha concedit la creu de Mehalha.

La ciutat presentava un magnífic aspecte en arribar el coronel Capaz. Els carrers estaven guarnits i una gran gentada ha acudit a esperar-lo i li ha dispensat una afectuosa rebuda. L'entrada del coronel Capaz a Tetuán ha estat brillant. El públic l'ha victorejat així com també nombrosos musulmans, que elogiaven les condicions del coronel.

Seguidament s'ha traslladat a l'Alta Comissaria, on s'ha celebrat una recepció a honor seu. Acte seguit el coronel Capaz ha passat al seu domicili a descansar. Demà, dimenge, emprendrà el seu viatge cap a Madrid.

La qüestió del joc a Madrid

Madrid, 12. — La policia ha sorprès una partida de joc al local del Centre Segovian. En arribar els agents de l'autoritat alguns jugadors aconseguiren fer-se escapolir. Es practicaren 21 detencions i la del porter de la Societat. També s'incautà la policia de les fitxes, jocs de cartes i 200 pessetes que restaren sobre la taula.

Els delinqüents han quedat a disposició del Jutjat de guàrdia.

UNA CIRCULAR DEL GOVERNADOR CIVIL

El governador civil ha fet pública la següent circular:

"Ha llegida a mi començament, per distintos conductes, que en alguns pobles de la província se fa a la ley, en materia de juegos prohibidos, y como es criterio inexorable del Gobierno la persecucion de este delito, verdadera plaga social, y a ello estoy firmemente decidido, no solo por mandato de la ley, sino por imperativo de la propia conciencia, lo advierto a usted así, previniendo que a partir de este momento y sin excusa ni pretexto alguno deberá establecerse, de acuerdo con la guardia civil, un servicio permanente de vigilancia cerca de los Centros, establecimientos y locales sospechosos, a fin de comprobar en el acto la menor infraccion en esta materia, poniendo a disposicion de los Tribunales a los infractores, sin perjuicio de darne cuenta urgente del suceso para la adopcion de las medidas gubernativas que fueran del caso.

Le encarezco la verdadera importancia de esta orden, cuya ejecucion encomiendo a su celo."

El divorci de la Pastora Imperio i el Gallo

Madrid, 12. — Al Jutjat número 6 s'ha celebrat el judici preví per a entaular el divorci entre Pastora Imperio i Rafael "el Gallo". Després d'aquest requisi legal, que es portarà ràpidament, tindrà estat legal la separació d'ambdós. En l'acte d'aquest matí Pastora Imperio i "el Gallo" han canviat entre ells cap paraula. L'acte fou ràpid i senzill.

Els estudiants responen a les mesures governatives del senyor Salazar Alonso amb la vaga general

Es produeixen seriosos disturbis a la Facultat de Sant Carles i a la Universitat

Madrid, 12. — Anit, com és sabut, es reüní la F. U. E., i acordà declarar la vaga general a tot Espanya per 48 hores, com a protesta per la clausura dels centres escolars. Enten la F. U. E. que aquesta mesura l'han ocasionada els desordres recents, als quals ells són aliens, i per tant, en cas d'haver-hi càstig, ha de prendre's aquesta mesura contra aquells que donaren lloc als lamentables successos ocorreguts. La clausura—diuen—és igualar la F. U. E., organisme oficial, amb la J. O. N. S. La F. U. E. té en els seus estatuts ja fixada la seva missió consultiva.

Així les coses, aquest matí han acudit els estudiants a la Facultat de Sant Carles. Els estudiants de la F. U. E. han col·locat uns retols en els quals es deia: "Mura Salazar Alonso. Abajo los opresores. Abajo los clausuradores. Nosotros levantaremos la clausura. Viva la F. U. E." Com que els estudiants de la J. O. N. S. pretenien celebrar les classes, hi ha hagut una col·lisió, i s'han repartit nombrosos garrotades i buïtades.

Els estudiants de la F. U. E. han col·locat una bandera al cim de l'edifici de la Facultat. El degà ha disposat que la dita bandera fos retirada, cosa que han aconseguit els bidells. Els de la F. U. E. després d'espanyar la porta, han arrabassat als bidells la bandera i l'han col·locada novament on abans l'havien posat. Del que passava s'ha donat avís a la Direcció de Seguretat, d'on han enviat quatre camions amb guàrdies feixistes i els de la F. U. E. s'han unit per plantar cara a la força, i en arribar els guàrdies, han iniciat una pedregada contra ells. També han estat apedregats alguns tramvies i autobusos que passaven per aquell lloc. Un ciclista que passava per allí casualment ha estat aconseguit per una pedra i s'ha caigut.

El degà ha pujat al terrat, on s'havien reunit els estudiants, i els ha exhortat a que abandonessin l'edifici, dient-los que els guàrdies eren ciutadans, i que el fet de portar un uniforme no volia dir més que havien de complir amb el seu deure. Sembla que aquestes paraules han calmat els estudiants, però al cap de pocs estona han tornat a produir-se els incidents, i han sonat alguns trets entre ambdues bandes. Això ha causat gran alarma en el veïnat i els transeünts, que en aquesta hora eren molt nombrosos, i s'han produït les conseqüents corrides i ensurts. El guàrdia d'assalt Agustí Alvarez ha resultat ferit al cap per rabot de bala.

A les dotze el rector ha parlat telefònicament amb el director de Seguretat, i li ha comunicat que si els guàrdies es retiraven ell responia que els estudiants abandonarien la Facultat ordenadament. Ha estat donada aquesta ordre, i les forces s'han retirat, quedant-se a la plaça de Neptuno algunes parelles com a mesura de prevenció. L'obra s'ha obert ja porta de la Facultat, i han sortit els estudiants, però com sigui que al carrer hi havia nombrosos obrers, per tal d'evitar que es barrejessin amb els estudiants, ha estat tancada la porta central de l'edifici, i els escolars han sortit per una porta que dona al carrer del Doctor Mata. A dos quarts d'una del migdia han quedat totalment acabats els incidents.

A la Universitat s'han produït alguns incidents. Al balcó central de l'edifici ha estat col·locat pels estudiants

un encarat, en el qual, amb grans lletrats, es llegia: "Mori Salazar Alonso". S'han produït algunes col·lisions, i els estudiants han recollit l'edifici, destruint els mobles de les aules 7 i 20. També han estat trencats gairebé tots els vidres de la galeria. El rector ha suspès les classes.

Als passadissos de l'edifici s'han produït novament incidents, i els guàrdies d'assalt han intervingut, aclarint fàcilment la situació. A la casa de socors de l'Hospital s'ha presentat a rebre assistència facultativa Joan García García, de 33 anys. Sofria una ferida a la cama esquerra, de pronòstic reservat.

EL MINISTRE D'INSTRUCCIO PUBLICA DICTA MESURES PER A EVITAR ELS DISTURBIS

El ministre d'Instrucció Pública ha rebut al migdia la visita del rector de la Universitat i del degà de la Facultat de Medicina, amb els quals ha estat conferenciant durant llarga estona sobre els successos escolars ocorreguts al matí. Per trobar-se molt ocupat, avui el ministre no ha rebut els periodistes, i ho ha fet en el seu nom el sots-secretari, que ha dit el següent: —Els successos saguants que freqüentment ocasionen víctimes de joves estudiants constitueixen una preocupació del Poder públic, que necessita tallar-los pels procediments que es considerin més convenients i de més eficàcia.

Ultra altres mesures que oportunament es publicaran, aquest Ministre ha resolt el següent: 1. Que els caps de tots els centres docents evitin que elements estranys entrin en els locals en què aquests es troben instal·lats, amb el fi que no pertorbin l'ordre, i en cas de desordres posin immediatament a la disposició dels agents de l'autoritat els qui els originaren dintre de les classes sense causa justificada. 2. Queda prohibit als estudiants, dintre dels Centres d'ensenyança, dur cap mena d'arma, adhoc quan tinguessin llicència governativa. 3. El fet de dur una arma dintre d'un centre d'ensenyança constituirà una falta greu. Als estudiants que incorresen en aquesta falta, se'ls castigarà amb la prohibició de cursar lurs ensenyances dels Centres oficials d'Espanya. 4. Els directores dels centres d'ensenyança en cadascun dels casos, comunicaran a l'administració, en el termini de 24 hores, el nom i les circumstàncies dels estudiants que haguessin incorregut en aquesta sanció.

DECLARACIONS DEL MINISTRE DE LA GOVERNACIO

El ministre de Governació ha rebut els periodistes a primera hora de la tarda, i com sigui que aquests han al·ludit als fets estudiants a la Universitat, i a la Facultat de Sant Carles, el ministre ha dit: "Tinc referència del curs dels fets, així com també que han acabat, car, de no ésser així, la força pública, que prudentment s'ha abstenid d'entrar al recinte universitari hauria intervingut per tal de restablir l'ordre. Jo no accepto furs de cap mena i així, on es produïxien aldarulls, com els d'aquest matí, serà restablerta la normalitat sense contemplacions.

—M'he entrevistat amb el ministre d'Instrucció Pública—ha dit el senyor Salazar Alonso— per tal d'adoptar les mesures conduents a practicar escolars a la Universitat, puix que això que els estudiants vagin proveïts de pistoles s'ha acabat. També vaig parlar ahir a la nit amb els jutges que intervenen en el Tribunal de menors, prèvia autorització del ministre de Justícia, per tal de canviar impressions sobre la competència del dit Tribunal respecte dels estudiants menors de setze anys. Jo espero que les autoritats universitàries, la jurisdicció de les quals respecto, no oposaran el menor obstacle perquè les mesures del Govern puguin rendir la seva màxima eficàcia.

SEMBLA QUE LA VAGA S'ESTENDRA A TOT ESPANYA

Durant els successos estudiantils d'aquest matí han estat detinguts Carlos Sirvent, que ha insultat la força pública, i Antoni Esparter, al qual li ha estat ocupada una porta i un braç blau i vermell.

El secretari de la Universitat ha manifestat que els principals promotors dels successos han estat els alumnes de la F. U. E. i Falange Española. Hom creu que dilluns continuará la vaga general a tots els centres escolars de Madrid, i que aquesta es farà extensiva a tot Espanya.

L'acta de Calvo Sotelo al Tribunal de Garanties

Madrid, 12. — En la sessió plenària del Tribunal de Garanties que se celebrará el dijous vinent es posarà a discussió l'acta del senyor Calvo Sotelo com a vocal de l'element organitzador. A requeriments del Tribunal de Garanties, la Secretaria del Congrés dels Diputats ha confirmat que el senyor Calvo Sotelo ha pres possessió de l'acta de diputat. També a requeriment del Tribunal de Garanties el Tribunal Suprem ha contestat que el senyor Calvo Sotelo està comprès en l'amnistia.

Es confirma la descomposició del partit radical

La impressió és que el partit quedarà desfet i que molts dels seus components ingressaran a la C.E.D.A.

Madrid, 12. — Segueix essent objecte de discussió el tema de la possible escissió al partit radical. El senyor Lerroux ha estat interrogat per un periodista.

—Què creieu que succeirà en el Consell Nacional del partit?

—Ahi no ho sé. Suposo que succeirà el que succeirà en qualsevol organització democràtica: que es prenen acords per majoria, i després s'actuen i es compleixen.

—Opineu que la dissidència és inevitable?

—Tampoc puc contestar la pregunta. Jo he fet tot el possible per a evitar-la en bé de la República, el partit i dels suposats dissidents.

—Hi ha qui creu que la dissidència pot ésser la crisi.

—Per què? Al Govern no li pot afectar aquest conte. Entenc, de més a més, que tampoc ha d'incórrer en l'actual situació política.

ELS RADICALS DESITGEN QUE S'ACLAREIXI LA SITUACIO

Els periodistes han procurat entrevistar-se amb alguns diputats de la minoria radical.

Entenen que han de desllindar-se els camps. Si el senyor Martínez Barrio, en les actuals circumstàncies entén que no pot continuar aquest partit amb la política que existeix, que no pot ésser altra, el millor és la separació.

En cas de separar-se el senyor Martínez Barrio, quedarà la minoria amb uns 85 o 90 diputats, ja que tan sols s'aguirien el diputat per Sevilla i 14 o 15 diputats. Se citen els noms dels senyors Lara, ex-ministre de Finances, González Sicilia, Fernández de Labandera, Silba, Blasó Garzón Just, Marco Miranda, Pascual León i Alvarez Mendizábal.

EL LERROUXISME DEL SR. ROCHA

A primeres hores de la tarda el ministre ha rebut els periodistes, dintre dels que no tenia cap notícia a comunicar-los. Un periodista li ha dit:

—Ja que no podeu facilitar-nos cap notícia, podríeu dir-nos quècom relaciona amb la situació política?

El ministre ha contestat ràpidament: —Res, l'únic que puc dir-vos és que cada dia sóc més radical i més lerrouxista, i que totes les paraules que digui el senyor Lerroux les subscric íntegrament.

Després el senyor Rocha ha anunciat que dilluns a la nit es traslladarà a Barcelona per tornar dijous.

LA CEDA AMENÇA EL SR. GUERRA DEL RIO

El senyor Guerra del Rio va dir ahir al Congrés les següents paraules: —Jo puc assegurar que mentre el partit radical tingui 100 diputats a la Cambra no governaran les dretes.

—Quines dretes?—hom li preguntà.

—Doncs aquelles que més o menys veclament han acceptat el règim.

Aquestes paraules del senyor Guerra del Rio en ésser conegudes i divulgades produïren gran impressió, puix que es consideraren com un atac a la CEDA, no a la minoria agrària, que ja col·labora en el Govern.

El senyor Gil Robles, al qual es donà la referència, fou preguntat sobre l'abast que es podria donar a aquestes paraules, i el cap de la minoria Popular Agrària contestà:

—No crec que el senyor Guerra del Rio hagi pronunciat aquestes paraules. Si les ha pronunciat, havia d'afegir que ho feia "amb totes les seves conseqüències". Adhoc amb la del quòrum en el projecte de llei d'augment de les tarifes ferroviàries.

També ha estat preguntat el senyor Lerroux sobre l'abast que es podia donar a les paraules del senyor Guerra del Rio i ha contestat:

—Dubto molt que el senyor Guerra del Rio hagi dit una tal cosa. En últim terme, solament expressaria amb les seves paraules un criteri personal que no és el del cap del partit.

ES CREU QUE LA DESBANDADA SERA GENERAL

Saccentua la creença que e nla reunió que celebrará el Comitè Executiu Nacional del partit radical es posaran de manifest tres tendències o grups: un, dels que van amb el senyor Lerroux; un altre, els que segueixen el senyor Martínez Barrio; i el tercer, que el constitueixen els descontents, que sembla que tenen el propòsit d'ingressar a la CEDA.

Per altra banda en el grup de la CEDA també sembla advertir-se profund malestar per la creença que el cap d'ella, senyor Gil Robles, vagi a fer fe de republicanisme, i molts dels components de la minoria estan disposats a passar-se al grup de "Renovación Española".

EL SR. MARTINEZ BARRIO FA DECLARACIONS

Madrid, 12. — Aquesta tarda el senyor Martínez Barrio ha manifestat als periodistes el següent:

—Ningú que conegui l'afecte que tinc al senyor Lerroux no podrà comprendre que existeixi cap malvolença. El que hi ha és una discrepància en ordre als procediments, no a la doctrina. Al que jo no em puc resignar és a una col·laboració pactada amb les dretes, fins ara. No vull que tota la meua responsabilitat passi el cap al senyor Azaña amb els socialistes. Ara el partit radical s'ha lliurat a les dretes, i per això desapareixerà com a partit, i a això jo no puc assistir impassible. La importància que pugui tenir la dissidència, no crec que pugui influir en el rumb de la política.

La situació a Bilbao i pobles del contorn

Bilbao, 12. — La nit transcórrégué amb tranquil·litat, sense que s'alterés l'ordre. Unicament a Baracaldo ocorregueren incidents. Uns individus intentaren alliberar uns companys seus, els quals havien estat detinguts per la guàrdia civil per haver exercit coaccions. Davant de la caserna de la guàrdia civil es congregaren uns centenars de persones. Els guàrdies demanaren reforços, i sortí una camióneta amb guàrdia civil, al comandament d'un tinent. La força donà una càrrega, i dissolgué els grups que s'havien estacionat davant de la caserna.

El governador, parlant amb els periodistes, els digué que l'atur d'ahir havia fracassat, i que havien intervingut en el plantejament de la vaga els socialistes, la C. N. T. i els comunistes.

El moviment fou arbitrari i reaccionari. Una vegada procurat el fracàs del moviment, he deixat per a després les sancions, les quals he iniciat amb les disposicions següents: clausura de tots els centres i organitzacions comunistes de la província, de les Cases del Poble de Baracaldo, Sestao, Portugalete, Orreaga i Sant Julià de Musques; 30 pessetes de multa a cada un dels tramvies que abandonaren el servei; i lliurament dels detinguts, com a coaccions, al Tribunal d'urgència.

REPRESA DEL TREBALL

Avui s'ha renovat el treball havent trobat tots els tallers i fàbriques. La tranquil·litat és completa.

EMPRESONAMENTS

A la matinalada han estat alliberats els tramvies detinguts. Han estat empresonades les Juntes Directives de les Cases del Poble de Baracaldo, Sestao, Santurce, Portugalete i Sant Julià de Musques. A Bilbao han estat clausurats els locals del Sòcors Roig i altres moltes dependències de caràcter comunista, instal·lades en un pla de la casa número 36 del carrer de Batracaldero.

El governador civil ha manifestat als periodistes que la tranquil·litat és completa, i que no s'ha registrat cap incident. Ha afegit que ahir a la nit, després de la clausura dels centres comunistes de Baracaldo, la guàrdia civil sorprené una reunió d'aquesta elements que intentaven agitar l'atur. Foren detinguts vuit individus, que seran posats a disposició del Tribunal d'urgència. Ha afegit que durant la setmana han desfilat pel seu despatx representants de les forces vives, els quals l'han felicitat per les mesures que adoptà ahir amb l'objecte d'evitar la vaga.

Per notícies particulars se sap que ahir a la nit s'intentà assaltar a El Regato la caserna de la guàrdia civil. Amb aquest motiu s'entaula un tirallat, a conseqüència del qual resultaren alguns ferits. A La Rigada també es produí un tiroteig entre extremistes i guàrdies d'assalt en interceptar aquells la carretera a fi que l'atur fos absolut a Bilbao.

ELS CALGATS DE TEMPORADA PODEN COMPRARSE MOLT AVANTATJOSAMENT A EL BARATO

Vegin-se quins preus!

SABATES de senyora, tall saló novetat, en pell blanca; el parell	10'30 ptes.
SABATES de senyora, pell color de gran novetat, tallé Boutier; el parell	12'30 ptes.
SABATES de senyora, pell blanca semitrenada, amb adornaments de color; el parell	13'25 ptes.
SABATES de senyora, lona blanca, sola de fibra, per a camp o platja; el parell	2'95 ptes.
SABATES de senyor, en pell color o negra, de molta durada; el parell	14'75 ptes.
SABATES de senyor, en pell blanca cromada, model perforat; el parell	15'00 ptes.

PLATGERES: El calçat de moda per a platja, en pell blanca o colors, a preu excepcional: 9'75 ptes. el parell

VEGEU L'ACTUAL EXHIBICIO

PROPIETARI

NECESSITA AIGUA

a bon preu BOMBA BLOCH

Li proporcionarà un gros caudal a qualsevol alçada.

GRUPS COMPLETS DES DE 215 PTES.

BOMBA BLOCH

JAUME CUIXART

MARAGALL, 17 AL 23 - BARCELONA

RONDA SANT PERE, 22 - BARCELONA

L'acta de Calvo Sotelo al Tribunal de Garanties

Madrid, 12. — En la sessió plenària del Tribunal de Garanties que se celebrará el dijous vinent es posarà a discussió l'acta del senyor Calvo Sotelo com a vocal de l'element organitzador. A requeriments del Tribunal de Garanties, la Secretaria del Congrés dels Diputats ha confirmat que el senyor Calvo Sotelo ha pres possessió de l'acta de diputat. També a requeriment del Tribunal de Garanties el Tribunal Suprem ha contestat que el senyor Calvo Sotelo està comprès en l'amnistia.

malafre

24

ronda sant pere

tel. 10335

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

ESTRANGER

Per a un tè complet
Les 21 varietats de galetes finíssimes de l'Amoriti Nobi - el primer dels assortits Artich - permeten servir un tè complet. Sabors exquisits: xocolata, mandarina, fruites, melindro, noua, etc.

SURTIDONEBI
ASSORTIT NAD, 14 dozes, mitges llaunes de 1.700 grs., 4.30 Pesettes kilo

La ciutat intoxicada
(Ve de la primera pàgina)

—Al ras.
—Diu que és el millor.
Sa Alteza va arrencar sis fulles de la seva pròpia branca de kat i m'les va oferir. Després de tot totom viu aquí en estat d'eufòria, vivim, doncs, com tots ells! I vaig començar a mastegar fulles.
—Que diu de la nostra travessia a través del seu territori?
Cherif Ibrahim va anar traduint a mesura que Sa Alteza parlava:
—Tu ets francès, jo els estimo... Els dos anglesos que aprenen de muntar el camell a la platja volen anar al meu país per trobar-hi petroli... no hi aniran... Quan sabran muntar el camell, els faré fora... L'alemany també el treuré... Però tu, tu ets francès... Tu aniràs pels voladors...
—Digueu-li que no he provat res millor que les fulles de kat.
—Parauls imprudents! Me'n va collir sis més! Jo les vaig remugar!
—Digueu-li que no tinc automòbil!
Traducció:
—Et deixaré el meu i no et faré pagar més que 200 thalers... A més et donaré una carta per a l'emir de Taer, que també et deixarà el seu automòbil, i no et demanarà sinó 200 thalers... Quant als muls que et faran falta, jo t'els ofiré... I no pagaràs res pels muls... Només pagaràs pels guies que els conduïxins, quaranta, cinquanta, seixanta thalers, el que tu vulguis... Siguets íelic.
—Digueu-li que és el més gran de tots els prínceps àrabs que mai he trobat en terres d'Àrabia.
Em tornà a oferir tres fulles de kat!
—Digueu-li que me'n vull anar demà.
Resposta:
—No podràs... He d'avisar el papà...
—Pregunteu-li si li s'oc simpatia...
—Molt! Molt! Molt!
—Lavors, digueu-li que escrigui tot seguit al papà.
I, aixecant-me una mica, vaig estendre el meu braç cap a mar: "Oh, Alteza! Mira, no un vaixell!"
El més jove dels comensals va tocar la meua galta dreta tot somrient. Era fàcil de comprendre que em deia que la meua pròpia galta estava demacrada.
M'havia apimant. Ja ho sabia. Com se'n havia adonat. Si ho sabia, com de confier? Em volia dir que no tenia cap bola de kat en aquest costat, i amb un esforç llarg i penós em va donar sis fulles.
L'emir tornava a estar al seu paradís artificial. Els seus cortesos no havien abandonat el seu. Mastegant continuament i mastegant encara, i mirant-me sense veure'm amb ulls de gasela dessecada.
Vam sortir.
La nit s'havia estès sobre Hodeida. A cada cantonada una antorxa encesa brillava, i al voltant els yemenites reposaven en uns llits de cordes les galtes inflades de la fulla dels sants. Com tines columnes, s'elevaven alts narguilles entre els llits. El silenci regnava pertot arreu. Veient dos estrangers que contemplaven l'espectacle, els invitaven. Ens allargaven fulles de kat, i ens oferien un lloc. Erem tan pobres, que encara rodàvem a l'hora en què els fantasmes familiars venen a ballar al voltant de l'antorxa. La branca a la mà, tota semblant a fer-se: "Acosteus-vos! Pregueu!" Però aviat tornaven a caure en el seu estat de beatitud. Tota la vila s'entorxava intoxicada.

—Al ras.
—Diu que és el millor.
Sa Alteza va arrencar sis fulles de la seva pròpia branca de kat i m'les va oferir. Després de tot totom viu aquí en estat d'eufòria, vivim, doncs, com tots ells! I vaig començar a mastegar fulles.
—Que diu de la nostra travessia a través del seu territori?
Cherif Ibrahim va anar traduint a mesura que Sa Alteza parlava:
—Tu ets francès, jo els estimo... Els dos anglesos que aprenen de muntar el camell a la platja volen anar al meu país per trobar-hi petroli... no hi aniran... Quan sabran muntar el camell, els faré fora... L'alemany també el treuré... Però tu, tu ets francès... Tu aniràs pels voladors...
—Digueu-li que no he provat res millor que les fulles de kat.
—Parauls imprudents! Me'n va collir sis més! Jo les vaig remugar!
—Digueu-li que no tinc automòbil!
Traducció:
—Et deixaré el meu i no et faré pagar més que 200 thalers... A més et donaré una carta per a l'emir de Taer, que també et deixarà el seu automòbil, i no et demanarà sinó 200 thalers... Quant als muls que et faran falta, jo t'els ofiré... I no pagaràs res pels muls... Només pagaràs pels guies que els conduïxins, quaranta, cinquanta, seixanta thalers, el que tu vulguis... Siguets íelic.
—Digueu-li que és el més gran de tots els prínceps àrabs que mai he trobat en terres d'Àrabia.
Em tornà a oferir tres fulles de kat!
—Digueu-li que me'n vull anar demà.
Resposta:
—No podràs... He d'avisar el papà...
—Pregunteu-li si li s'oc simpatia...
—Molt! Molt! Molt!
—Lavors, digueu-li que escrigui tot seguit al papà.
I, aixecant-me una mica, vaig estendre el meu braç cap a mar: "Oh, Alteza! Mira, no un vaixell!"
El més jove dels comensals va tocar la meua galta dreta tot somrient. Era fàcil de comprendre que em deia que la meua pròpia galta estava demacrada.
M'havia apimant. Ja ho sabia. Com se'n havia adonat. Si ho sabia, com de confier? Em volia dir que no tenia cap bola de kat en aquest costat, i amb un esforç llarg i penós em va donar sis fulles.
L'emir tornava a estar al seu paradís artificial. Els seus cortesos no havien abandonat el seu. Mastegant continuament i mastegant encara, i mirant-me sense veure'm amb ulls de gasela dessecada.
Vam sortir.
La nit s'havia estès sobre Hodeida. A cada cantonada una antorxa encesa brillava, i al voltant els yemenites reposaven en uns llits de cordes les galtes inflades de la fulla dels sants. Com tines columnes, s'elevaven alts narguilles entre els llits. El silenci regnava pertot arreu. Veient dos estrangers que contemplaven l'espectacle, els invitaven. Ens allargaven fulles de kat, i ens oferien un lloc. Erem tan pobres, que encara rodàvem a l'hora en què els fantasmes familiars venen a ballar al voltant de l'antorxa. La branca a la mà, tota semblant a fer-se: "Acosteus-vos! Pregueu!" Però aviat tornaven a caure en el seu estat de beatitud. Tota la vila s'entorxava intoxicada.

—Al ras.
—Diu que és el millor.
Sa Alteza va arrencar sis fulles de la seva pròpia branca de kat i m'les va oferir. Després de tot totom viu aquí en estat d'eufòria, vivim, doncs, com tots ells! I vaig començar a mastegar fulles.
—Que diu de la nostra travessia a través del seu territori?
Cherif Ibrahim va anar traduint a mesura que Sa Alteza parlava:
—Tu ets francès, jo els estimo... Els dos anglesos que aprenen de muntar el camell a la platja volen anar al meu país per trobar-hi petroli... no hi aniran... Quan sabran muntar el camell, els faré fora... L'alemany també el treuré... Però tu, tu ets francès... Tu aniràs pels voladors...
—Digueu-li que no he provat res millor que les fulles de kat.
—Parauls imprudents! Me'n va collir sis més! Jo les vaig remugar!
—Digueu-li que no tinc automòbil!
Traducció:
—Et deixaré el meu i no et faré pagar més que 200 thalers... A més et donaré una carta per a l'emir de Taer, que també et deixarà el seu automòbil, i no et demanarà sinó 200 thalers... Quant als muls que et faran falta, jo t'els ofiré... I no pagaràs res pels muls... Només pagaràs pels guies que els conduïxins, quaranta, cinquanta, seixanta thalers, el que tu vulguis... Siguets íelic.
—Digueu-li que és el més gran de tots els prínceps àrabs que mai he trobat en terres d'Àrabia.
Em tornà a oferir tres fulles de kat!
—Digueu-li que me'n vull anar demà.
Resposta:
—No podràs... He d'avisar el papà...
—Pregunteu-li si li s'oc simpatia...
—Molt! Molt! Molt!
—Lavors, digueu-li que escrigui tot seguit al papà.
I, aixecant-me una mica, vaig estendre el meu braç cap a mar: "Oh, Alteza! Mira, no un vaixell!"
El més jove dels comensals va tocar la meua galta dreta tot somrient. Era fàcil de comprendre que em deia que la meua pròpia galta estava demacrada.
M'havia apimant. Ja ho sabia. Com se'n havia adonat. Si ho sabia, com de confier? Em volia dir que no tenia cap bola de kat en aquest costat, i amb un esforç llarg i penós em va donar sis fulles.
L'emir tornava a estar al seu paradís artificial. Els seus cortesos no havien abandonat el seu. Mastegant continuament i mastegant encara, i mirant-me sense veure'm amb ulls de gasela dessecada.
Vam sortir.
La nit s'havia estès sobre Hodeida. A cada cantonada una antorxa encesa brillava, i al voltant els yemenites reposaven en uns llits de cordes les galtes inflades de la fulla dels sants. Com tines columnes, s'elevaven alts narguilles entre els llits. El silenci regnava pertot arreu. Veient dos estrangers que contemplaven l'espectacle, els invitaven. Ens allargaven fulles de kat, i ens oferien un lloc. Erem tan pobres, que encara rodàvem a l'hora en què els fantasmes familiars venen a ballar al voltant de l'antorxa. La branca a la mà, tota semblant a fer-se: "Acosteus-vos! Pregueu!" Però aviat tornaven a caure en el seu estat de beatitud. Tota la vila s'entorxava intoxicada.

—Al ras.
—Diu que és el millor.
Sa Alteza va arrencar sis fulles de la seva pròpia branca de kat i m'les va oferir. Després de tot totom viu aquí en estat d'eufòria, vivim, doncs, com tots ells! I vaig començar a mastegar fulles.
—Que diu de la nostra travessia a través del seu territori?
Cherif Ibrahim va anar traduint a mesura que Sa Alteza parlava:
—Tu ets francès, jo els estimo... Els dos anglesos que aprenen de muntar el camell a la platja volen anar al meu país per trobar-hi petroli... no hi aniran... Quan sabran muntar el camell, els faré fora... L'alemany també el treuré... Però tu, tu ets francès... Tu aniràs pels voladors...
—Digueu-li que no he provat res millor que les fulles de kat.
—Parauls imprudents! Me'n va collir sis més! Jo les vaig remugar!
—Digueu-li que no tinc automòbil!
Traducció:
—Et deixaré el meu i no et faré pagar més que 200 thalers... A més et donaré una carta per a l'emir de Taer, que també et deixarà el seu automòbil, i no et demanarà sinó 200 thalers... Quant als muls que et faran falta, jo t'els ofiré... I no pagaràs res pels muls... Només pagaràs pels guies que els conduïxins, quaranta, cinquanta, seixanta thalers, el que tu vulguis... Siguets íelic.
—Digueu-li que és el més gran de tots els prínceps àrabs que mai he trobat en terres d'Àrabia.
Em tornà a oferir tres fulles de kat!
—Digueu-li que me'n vull anar demà.
Resposta:
—No podràs... He d'avisar el papà...
—Pregunteu-li si li s'oc simpatia...
—Molt! Molt! Molt!
—Lavors, digueu-li que escrigui tot seguit al papà.
I, aixecant-me una mica, vaig estendre el meu braç cap a mar: "Oh, Alteza! Mira, no un vaixell!"
El més jove dels comensals va tocar la meua galta dreta tot somrient. Era fàcil de comprendre que em deia que la meua pròpia galta estava demacrada.
M'havia apimant. Ja ho sabia. Com se'n havia adonat. Si ho sabia, com de confier? Em volia dir que no tenia cap bola de kat en aquest costat, i amb un esforç llarg i penós em va donar sis fulles.
L'emir tornava a estar al seu paradís artificial. Els seus cortesos no havien abandonat el seu. Mastegant continuament i mastegant encara, i mirant-me sense veure'm amb ulls de gasela dessecada.
Vam sortir.
La nit s'havia estès sobre Hodeida. A cada cantonada una antorxa encesa brillava, i al voltant els yemenites reposaven en uns llits de cordes les galtes inflades de la fulla dels sants. Com tines columnes, s'elevaven alts narguilles entre els llits. El silenci regnava pertot arreu. Veient dos estrangers que contemplaven l'espectacle, els invitaven. Ens allargaven fulles de kat, i ens oferien un lloc. Erem tan pobres, que encara rodàvem a l'hora en què els fantasmes familiars venen a ballar al voltant de l'antorxa. La branca a la mà, tota semblant a fer-se: "Acosteus-vos! Pregueu!" Però aviat tornaven a caure en el seu estat de beatitud. Tota la vila s'entorxava intoxicada.

¿Dimissió del govern búlgar?
Sofia, 12. — A conseqüència de la dimissió presentada pel ministre de Ferrocarrils, els periòdics admeten la possibilitat que es produïx la dimissió col·lectiva del Govern.
En el cas que aquesta crisi es produïx, es considera que l'única paragonat apta a per constituir un nou Govern estable, seria el senyor Mouchanoff.

GOTAS ANTIDIABETICAS MISERACHS

La S. de N. publica l'informe de la Comissió del Chaco

El Govern bolivià adreça un document a Ginebra sobre els bombardeigs aeris

Ginebra, 12. — Tot el dia ha regnat gran expectació als cercles diplomàtics i periodístics, davant l'anunci que aquesta nit la Societat de les Nacions publicaria l'informe de la Comissió del Chaco, presidida pel senyor Alvarez del Chaco, informes en la redacció del qual ha treballat la Comissió més de dues setmanes sense cap mena de repos.
Aquest informe, que consta de més de 60 pàgines impreses, suposa un esforç considerable per a presentar el vèllit del Chaco, complicat a través de tants anys de discussió, en una forma perfectament clara.
L'informe consta de sis capítols, entre els quals es destaquen per llur to categòric i decidit, els que tracten de les responsabilitats de la guerra i els que fan referència a les Conclusions de la Comissió.
En el que es refereix a les possibilitats de la guerra, la Comissió adverteix perquè se suspengui tota enquesta fins que el Consell esgoti tots els mitjans de conciliació, però, en canvi, es pronuncia a favor que la dita enquesta en el cas d'haver de realitzar-se, sigui àmplia i severíssima, si els bel·ligerents es resisteixen a atendre les recomanacions del Consell.

En aquest cas, l'enquesta no tan sols hauria de versar sobre les responsabilitats originàries de la guerra, sinó també sobre les responsabilitats de la seva continuació.
A través de l'informe es perceben ahusos molt precisos als interessos contraposats que juguen en el conflicte.
En el capítol de Conclusions, la Comissió insisteix en els dos obstacles que, al seu judici, s'oposen al restabliment de la pau: un d'ells és que els bel·ligerents fan dependre l'acceptació d'una determinada modalitat de solució jurídica, del curs que segueixen les operacions militars; i un altre és la multiplicació de jurisdiccions, que permet als bel·ligerents deixar tallada qualsevol negociació en el moment que el curs que la dita negociació pren no li satisfaci, en l'esperança que puguin acudir a una altra Cancilleria qualsevol en busca de nova fórmula.
La comissió manté íntegres les seves condicions de pau de febrer, que continua creient amb la millor solució, però fer veure clarament al Consell que mentre no es talli radicalment la multiplicació de jurisdiccions, l'aplicació d'aquesta fórmula topa amb dificultats i aconsella que s'unifiqui tots els esforços de pau sota l'acció de la Societat de Nacions, acció possible, puix que la majoria dels països sud-americans són membres de la Societat de Nacions, i els dos països que no hi pertanyen, els Estats Units i el Brasil, recolzaren en la conferència pan-americana de Montevideo la labor de la Comissió.

Aleixei que declarada la guerra la totalitat del territori dels bel·ligerents es troba exposada a rebre l'ofensiva enemiga, i que l'acció bolivià s'ha limitat a bombardejar llocs de proveïment i concentració de lenemics, situats en territori del Chaco, que és de Bolívia i que el Paraguai detenta per la força.
Acaba dient que en anunciar el Paraguai a la Societat de Nacions que es deslliga de respectar el dret de gentes, proclama la guerra sense quarter terminant prohibida per la Convenció de La Haya, i que és d'esperar que l'organisme de Ginebra haurà pres la deguda nota d'aquesta notificació del Paraguai.

Un missatge de Bolívia sobre els bombardeigs aeris

La Paz, 12. — El Govern bolivià ha dirigit a la S. de N. un document de contestació a la protesta formulada pel Govern del Paraguai contra els bombardeigs aeris, que l'estat de guerra constitueix una violació al Pacte de la Societat de Nacions i que el país que l'ha declarat manca de dret per reclamar l'empad del dit organisme.
Aleixei que declarada la guerra la totalitat del territori dels bel·ligerents es troba exposada a rebre l'ofensiva enemiga, i que l'acció bolivià s'ha limitat a bombardejar llocs de proveïment i concentració de lenemics, situats en territori del Chaco, que és de Bolívia i que el Paraguai detenta per la força.
Acaba dient que en anunciar el Paraguai a la Societat de Nacions que es deslliga de respectar el dret de gentes, proclama la guerra sense quarter terminant prohibida per la Convenció de La Haya, i que és d'esperar que l'organisme de Ginebra haurà pres la deguda nota d'aquesta notificació del Paraguai.

El Congrés radical-socialista Hongria dirigeix una comunicació a la S. de les N. sobre certs incidents fronterers amb Iugoslàvia

Hongria ha volgut donar al Consell de la Societat de les Nacions, que es reunirà demà a Ginebra, una nota apassionant, que adquirirà proporcions dramàtiques si Iugoslàvia i Hongria tinguessin representació al Consell. La decisió que es prendrà serà, segurament, la protocol·laria de nomenar una comissió d'enquesta; però abans no mancaran discussions que posaran a llum la finalitat autèntica de la missió de Budapest, perquè es tracta d'incidents vells d'uns quants mesos i la responsabilitat, dels quals fou atribuïda, aleshores, a elements maquiàtics.

Clermont Ferrand, 12. — En la sessió celebrada aquest matí pel Congrés del partit radical-socialista, fou rebut el senyor Herriot amb grans aclamacions.

El senyor Cudenet lamentà que el Govern no sigui una conseqüència de la majoria que resultà de les eleccions de 1932, i seguidament el senyor Pfeiffer, antic secretari general del partit, es pronuncià energèmicament a favor de l'actual Govern, ient observar que l'actitud dels socialistes ha estat sempre la causa determinant de la inestabilitat governamental, que tant perjudica els francesos.

Chautemps ha evocat els sofriments morals que ve experimentant d'ençà que esclatà l'escandol Stavisky, i ha repetit l'informe que va fer davant la comissió parlamentària d'enquesta, afirmant novament que únicament coneix l'estadificador quan es produï l'escandol.

Després de manifestar que el seu Govern va fer tot el que calgué per tal de mantenir l'ordre i el més de gent ha acabat demanant al partit radical que mantingui energèmicament la seva unitat per a la defensa del seu programa.

En intervenir en la discussió, el senyor Daladier ha exposat la tasca que desenvolupà durant els esdeveniments del 6 de febrer.

Ha explicat els esforços financers i econòmics fets a terme pel seu Govern i ha examinat l'obra de conjunt del Govern des de les eleccions de l'any 1932, ha exposat la seva opinió que els radicals van perdre el Poder abans del 6 de febrer i després.

Després d'haver intervingut el senyor Daladier, el senyor Herriot ha pronunciat un discurs, en el qual ha declarat que d'haver acceptat algunes decisions dels socialistes s'haurien augmentat les dificultats que sofria el país.

Després ha exposat les condicions en què entrà a formar part del Govern Donnergue i ha afirmat una vegada més que no podia traïcionar la paraula donada en nom del partit.

Expulsions acordades

En la sessió celebrada aquest matí la Comissió depuradora ha confirmat la proposta d'expulsió dels senyors Garat i Bonnaure i ha decidit proposar la dels senyors Proust i Hulin.

EL DESARMAMENT

Sembla que Henderson i Barthou estan d'acord

Malgrat que França, amb la nota del 17 d'abril, hagi volgut posar terme a les negociacions particulars, aquests dies s'ha provat de reprendre-les, però sense èxit, gràcies a l'actitud decidida de Barthou, disposat que Ginebra prengui la integritat de les seves funcions.

Les impressions sobre la situació que precedeix la reunió de Ginebra no són totes optimistes. Hi ha qui encara creu en la salvació de la Conferència del Desarmament, però és que creuen en un penediment del Reich, que podria ésser tardà.

La missió confiada per Hitler a Ribbentrop prop del govern anglès ha fracassat. El delegat alemany ha pregut al cap del Foreign Office quina actitud adoptaria Anglaterra si França persisteix a considerar Alemanya violadora del tractat de Versalles, amb totes les conseqüències. John Simon no ha respost concretament, però ha fet observar que de totes les derivacions de la situació creada és responsable Alemanya, per haver-se retirat de Ginebra.

Algú fa notar que el pas fet per Hitler és comparable al de Bettman Hollweg en 1914 i en trenen conclusions alarmants. Ningú no pot dir que ens trobem en etapes d'una guerra, però tothom està d'acord que la situació és molt delicada.

No sabem el fonament que pugui tenir el rumor que l'ambaixador francès Corbin, el 17 d'abril, hagi lliurat al Foreign Office, ultra la nota publicada, una altra de secreta; però és evident que el govern francès, interpretant el desig dels altres països interessats en la qüestió, vol que s'acabin les incerteses i es prenguin les mesures per a normalitzar la pau abans que el Reich actui un rearmament en massa. Quines seran aquestes mesures és el que caldrà decidir a Ginebra. I si Alemanya ha de retrocedir de la seva política bel·licosa, les responsabilitats, com ha dit John Simon no poden ésser sinó d'ella.

Paris, 12. — Informacions particulars diuen que el president de la Conferència del Desarmament, senyor Henderson, ha adquirit el convenciment, en les seves recents entrevistes amb el ministre de Negociis Estrangers francès, senyor Barthou, que el preconcitrat la tornada a Ginebra era tornar a col·locar la Conferència al seu veritable terreny.

El senyor Henderson ha trobat en el senyor Barthou una disposició tal que és segur que farà un esforç per a salvar la Conferència del fracàs a què la duria el rearmament d'Alemanya. En la dita Assemblea el senyor Barthou pronuncià un important discurs.

Comentari de "Le Temps"

Paris, 12. — Esforçant-se a establir el balanç de les negociacions sobre el desarmament, "Le Temps" fa observar que cap Convenció no tindrà importància si no s'acaba basant-la en el pla de Ginebra i amb l'adhesió d'Alemanya.

El citat periòdic lamenta que la gestió del senyor Ribbentrop faci desaparèixer en aquests moments l'esperança que Alemanya torni a Ginebra, i alegeix que el recent discurs del senyor Goering no permet fer-se il·lusions sobre aquest particular.

Després d'afirmar que França roman fidel a la doctrina de la Societat de Nacions, diu que la reunió de la Comissió general establirà quines són les possibilitats de garantir la seguretat que poden existir davant el rearmament en massa d'Alemanya.

Termina dient que França no taltarà al seu deure amb ella mateix i respecte als altres.

Anglaterra no prepara cap pla aeri

Londres, 12. — Als cercles autoritzats anglesos es desmenten els rumors segon els quals Anglaterra prepararà un pla de desarmament aeri d'acord amb les peticions de França per al seu desarmament general.

Les gestions de von Ribbentrop

Als cercles oficials britànics es confirma que les converses celebrades per von Ribbentrop no han proporcionat cap element nou en la contravèrsia sobre el desarmament, i que no cal esperar d'aquest viatge cap nou desenvolupament del problema, tenint en compte que el Reich no ha modificat la seva posició.

Les explicacions donades pel senyor Ribbentrop no han aconseguit aclarir als ulls dels ministres anglesos la contradicció que sembla existir en les egures de pau donades per Alemanya i el seu rearmament clandestí.

Arribada de delegats

Ginebra, 12. — Es troba en aquesta capital, per tal d'assistir a la reunió del Consell de la Societat de Nacions, en representació d'Espanya, el ministre del dit país a Berna, senyor López Olivan, que ha presidit avui la reunió del Comitè dels assistits, i que ha assistit amb el representant de l'Argentina a Roma, senyor Cantillo, i amb el delegat italià, senyor Alfonsi, a la reunió de la Comissió que s'ocupa del plebiscit del Sarre.

Edon cap a Ginebra

Paris, 12. — El lord del Segell privat anglès, senyor Eden, que havia arribat a Le Bourget a les 17'30, ha marxat de nou a les 21'00 amb direcció a Ginebra.

Itàlia i la conca del Danubi

El 15 del corrent mes han de quedar enllestides les negociacions que han seguit l'acord de Roma

Alemanya intenta boicotejar l'ajuda financera a Àustria

Roma, 12. — Les negociacions italo-austro-hongareses destinades a donar aplicació pràctica als protocols econòmics del dia 17 de març a Roma prossegueixen d'una manera satisfactòria. Com se sap, els acords que hom espera han d'estar llestos el dia de maig. Fins avui cap comunicació oficial dels treballs no ha estat publicada. No obstant, si hom ha de creure els rumors que circulen, sembla que els negociadors italians han mostrat en el curs dels debats una evident bona voluntat. En aquest sentit, l'agricultura hongaresa i la indústria austriaca obtindran un ajut que els ha de resultar beneficiós. La collita italiana s'anuncia mediocre, i per tant les compres italianes de blat a Hongria seran elevades. Al mateix temps Itàlia farà un esforç per a absorbir més productes industrials austriacs; no obstant, el govern italià es veu obligat a fer una tria judiciosa d'aquests productes, i dona preferència als que la península pot importar sense inconvenients per a la seva economia. En aquest sentit la delegació italiana, composta d'experts, no pot fer moltes concessions. En últim terme serà sens dubte la decisió del Duce la que resoldrà els sacrificis que ha de fer Itàlia en ordre de concessions.

Hom no pot perdre de vista que es tracta de posar en peu tres acords bilaterals i que no és solament Itàlia i Àustria, Itàlia i Hongria, sinó Àustria i Hongria que han d'entendre's igualment entre elles. És aquest, sembla, el problema que es plantejarà de seguida de saber com es prosseguiran les negociacions amb la resta de les nacions de la conca danubiana. Hom sap, en aquest sentit, que el costat italo-austro-hongarès, ha estat di que l'entesa entre els tres països serà oberta als altres Estats interessats a la restauració d'Europa Central. No obstant, aquests Estats hauran de considerar els acords conclouents entre Itàlia, Àustria i Hongria com a sistema fixe i immutable, dels quals s'hauran d'acontentar, o bé com a enteses susceptibles de correccions i esmenes? Itàlia, en un mot, es presenta a modificacions en interès de la col·laboració general?

Un altre problema és qui va prendre la iniciativa d'aquestes noves negociacions. Roma, Viena i Bucarest esperaran que les altres capitals es decideixin elles mateixes a fer acte d'adhesió o bé les invitaran a entrar en conversa? Itàlia creu que tota negociació amb la Península Entesa, mentre que sigui un bloc econòmic i polític, és inadmissible. Vol que les negociacions es prosseguixin amb els diversos Estats presos individualment, separadament els altres Estats en qüestió a entendre's amb Àustria i Hongria, tal com ho ha fet ella mateixa. Itàlia ja s'ha posat d'acord econòmicament amb Txecoslovàquia, Iugoslàvia i Romania. Aquests tres darrers Estats hauran, doncs, d'entendre's separadament amb Hongria i Àustria.

Quina serà, tot seguit, l'actitud d'Alemanya? De moment, tot prova que no resta inactiva.

Mentre la seva premsa afirma tendenciosament que les negociacions romanes es troben en gran dificultat, prossegueix, pel seu cantó, a tot Europa Central, danubiana i balcànica, una acció econòmica d'envergadura que contrasta la d'Itàlia. Hom sap que ella ha conclòs amb Hongria un tractat de comerç que gairebé ha doblat les importacions d'aquest país en el mercat alemany. La setmana passada signa un acord comercial amb Iugoslàvia. D'aquesta manera sembla voler-se entendre amb tots els països de la conca del Danubi, excepte amb Àustria.

En resum, la lluita per a o contra l'Anschluss ha passat visiblement del terreny polític al terreny econòmic. I tot deixa comprendre que el problema austriac no és encara definitivament aranjat. Les dificultats més greus resten en peu: és a dir, les dificultats econòmiques. De moment Alemanya sembla disposada a fer els possibles per influenciar el poble austriac amb arguments d'èxit fàcil. Ella compra i transporta a través d'Àustria productes com les fruites, mentre aquestes resten invendudes en aquest darrer país. L'acord comercial que Berlín acaba de concloure amb Belgrad comporta com calia esperar, una metafetis turística. I hom sap que totes les mesures decretades per Berlín per fer obstacle al turisme austriac són mantingudes.

Alemanya actua d'una manera que l'esdevenidor d'Àustria depengui menys de manifestacions polítiques que econòmiques. Col·locant-se en el terreny en què es col·loca Alemanya, hom pot concloure que el millor mitjà de defensar-se definitivament contra l'Anschluss seria de fer veure econòmicament Àustria en condicions més favorables que no tindria en cas d'anexionar-se a Alemanya.

Un ministre austriac a Budapest

Budapest, 12. — El ministre de Comerç austriac ha arribat per assistir a l'inauguració de l'Exposició filatèlica.

Se suposa que aprofitarà la seva estada en aquesta capital, per tractar dels resultats de les converses italo-austro-hongareses de Roma.

John Simon partidari de la unió nacional

Londres, 12. — El ministre d'Afers Estrangers, senyor Simon, en una reunió que han celebrat els elements liberals, ha dit que aquests no podien forjar-se la il·lusió de tenir la majoria en el futur Parlament i que tampoc no havia d'incurrir en el defecte d'unir-se als laboristes, passant a l'oposició. Per consegüent, opina que l'única postura que els queda ara als liberals és associar-se amb el Govern actual, que fa una obra de ressorgiment nacional.

Les entrevistes que tindran conjuntament

els dos homes d'Estat seran sens dubte dedicades a un examen a fons d'aquest projecte.

Hom creu que una vegada realitzat l'acord entre Belgrad, Bucarest i Ankara, Iugoslàvia i Romania procediran, i així aviat, a la ratificació del pacte balcànic, a Belgrad pel Parlament iugoslau, a Bucarest pel rei Carol.

Bucarest, 12. — El ministre d'Afers Estrangers de Turquia, Tewfik Rouchdy bey, ha estat rebut avui pel Rei, que l'ha convidat a esmorzar.

El senyor Titulesco i Rouchdy han ratificat un Tractat d'arbitratge, amicitia i conciliació romano-turc, que fou signat en 17 d'octubre de 1933 a Ankara.

Cap a una entesa balcànica

Bucarest es troba en un moment d'activitat diplomàtica important. Resulta per Polònia la qüestió de prestat, el començament de Varsòvia ha eliminat els dubtes que s'havien format sobre un possible acordament entre Rússia, i amb el rei Carol de Romania, ha aprofitat la refusa de negociacions que s'havien produït.

L'aliança polono-romanesa, fundada en un comú interès defensiu i fins hostil envers Rússia, s'ha corregit en un sentit oposat. Ningú no hauria pogut preveure, quan conté havia d'aportar en el comú interès defensiu i fins hostil envers Rússia, s'ha corregit en un sentit oposat. Ningú no hauria pogut preveure, quan conté havia d'aportar en el comú interès defensiu i fins hostil envers Rússia, s'ha corregit en un sentit oposat.

Després del viatge de Beck a Bucarest, ara tota la torn al ministre turc, d'Afers Estrangers i a Titulesco, principal autor del pacte d'Atenes. Aquest pacte s'ha de relacionar amb el de Beck i amb el de Tzvetkov a Sofia.

D'ara endavant, Polònia no restarà aliena a les aliances balcàniques, i així pot influir sobre el govern búlgar, fent-li entendre que l'aliament li és perjudicial.

El pacte de no agressió tenen un valor relatiu, però, de totes maneres, serveix a crear una atmosfera favorable per a relacions més intenses entre els Estats.

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència. — Ahir, entre altres, visitaren el senyor Comany, els senyors Crosas, consells dels Estats Units; Vicente Perillo; Eduard Mico, magistrat del Tribunal Català de Cassació; René Wirh; Pere Gual, secretari del Fons del Treball Nacional; els diputats Tauler, Trabat, Mestres, Batlle i Rulló i Tuduri.

Conselleria de Governació. — Ahir al migdia el senyor Selva va manifestar als periodistes que a les vuit del matí havia sortit en autocar cap a Saragossa la darrera expedició de nois, fills dels vaguistes d'aquella capital, els quals estaven destinats a Salient. Com sigui que el Govern de la Generalitat no havia donat la seva autorització perquè hi anessin, els pares han preferit que tornessin a Saragossa. Així s'ha fet.

L'expedició ha marxat custodiada per dos camions: en un hi va un destacament de guàrdies civils i en l'altre guàrdies d'assalt.

Els expedicionaris encara no havien arribat a Lleida a la una de la tarda d'ahir. Hi havia l'ordre donat d'avisar l'arribada de l'expedició a aquella capital.

Els nois seran custodiat per la força fins al límit de la regió autònoma.

* Al vespre, digué als periodistes que la guàrdia civil de Cardener havia practicat un esport en un castell abandonat, el qual és conegut amb el nom de Santa Bàrbara, i s'incendià de 210 cartutxos de dinamita, 32 dels quals estaven a punt d'escalar.

Com a suposats autors de la cohercació d'aquests cartutxos foren detinguts Serafi Pérez Carretero i Joan Pau Rodríguez Leal.

Conselleria de Treball. — La Conselleria de Treball ens comunica que han estat solucionats els següents conflictes:

Ram de la construcció de Sant Hilari de Sacalm, aserradora i casa Grover, de Girona.

Així mateix s'ha resolt la vaga d'obrers de les operacions de recepció i lliurament de pesca salada, miljançant laude que sobre els punts en litigi dicta el conseller de Treball.

Mitjançant unes noves bases de Treball, que ahir foren signades a la Conselleria de Treball dema, dilluns, reprendran la feina els obrers de la Casa Sedó, de Rubí.

També fou signat entre el senyor Pau Ivern, propietari de la Fàbrica de Gas de Vall, i els obrers del Sindicat de Llum i Força, un contracte de treball que començarà a regir el dia 1 de juny. Aquest contracte conté avantatges positius per als obrers, i evita un possible conflicte, que es preveia de feia temps.

Quota per llinera d'automòbil. — Es recorda que el dia 15 del present mes de maig acabà el període voluntari per al pagament de les quotes per llinera d'automòbil de la zona de la capital.

Oficines receptores: Aribau, número 230.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Governació. — Ordre disposant que, per les raons que s'esmenten, la Comunitat de Benedictins del Santuari del Miracle, de Riner, ha de desallotjar, en el termini de cinc dies, "La Hospederia", d'aquell terme municipal.

Finances. — Decret atorgant una pensió a la senyora Jesusa Comes i Cornell, vídua del senyor Jaume Brunet i Borguñà, secretari que fou de la Comissaria delegada a Girona.

Decret atorgant a la senyora Teresa Gil i Bencell, vídua del senyor Josep Miquel i Casals, forner que fou de la Casa de Misericòrdia de Lleida, una pensió i una indemnització.

Economia i Agricultura. — Decret designant el senyor Trinitat Catasús i Catasús, enginyer cap de la Secció Agronòmica de Barcelona, perquè substitueixi al senyor Frederic Turell i Boladères en el Jurat que ha de resoldre el concurs per a la provisió del càrrec de Cap dels Serveis Tècnics d'Agricultura.

Departament d'Economia i Agricultura. — Negociat Central: Circular adreçada als caps de les Seccions d'Agricultura de Catalunya relacionada amb la provisió de bint i de farina que els fabricants han de tenir, d'acord amb el decret del dia 24 d'octubre de 1933.

Negociat d'Agricultura: Circulars relatives a vedats de oca.

Comissaria delegada d'Ordre Públic a Tarragona. — Negociat de Caça: Anunci.

Intervenció d'Hisenda de Barcelona. — Liquidació als Ajuntaments deutors al Tresor per obligacions de primer ensenyament (any 1931).

Delegació d'Hisenda de Barcelona. — Anunci.

Institut de Segon Ensenyament de Lleida. — Anunci.

Escola Normal del Magisteri Primari de Tarragona. — Concurs-oposició per a la provisió d'una plaça de mestressa de Secció a la graduada aneja a la Normal.

Comissió organitzadora de la Cambra Oficial Agrícola de Girona. — Convocatòria.

Secció d'Agricultura de Tarragona. — Circular relativa als preus de les farines i del pu, que han de regir aquest mes.

Districte Forestal de Tarragona-Castelló. — Servei Piscícola de les comarques de Tarragona: Relació de llicències de pesca atorgades.

Delegació d'Obres Públiques de Lleida. — Relació dels vehicles amb motor mecànic inscrits durant el mes d'abril d'enguany.

Relació dels vehicles de motor mecànic traspassats durant el mes d'abril d'enguany.

Delegació d'Obres Públiques de Tarragona. — Carreteres: Anunci als efectes de reclamació del retorn de les fiances constituïdes pels contractistes de les obres realitzades en diversos quilòmetres de la carretera d'Alcolea del Pinar a Tarragona.

Delegació dels Serveis Hidràulics del Pirineu Oriental. — Notae extracte.

Administració Municipal. — Edictes, subhasta i concursos d'Ajuntament de Catalunya.

Administració de Justícia. — Sentències i edictes.

Anex únic. — Disposicions del Govern de la República.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Els agents afectes a la Brigada Social detingueren ahir, pels voltants de les cotxeres dels tramvies de Bana, Antoni Esquerri i Mayoral, en poder del qual foren trobades 8875 pessetes que havia recaptat entre els tramvies per tal de socórrer els empleats dels tramvies acomiadats amb motiu de la darrera vaga. També fou detingut, per agents de la mateixa Brigada, Marceh Falsat i Maluquer, el qual es trobava prop de la cotxera dels tramvies de Lesseps. Li foren trobades 61 pessetes, les quals també havia recaptat amb el mateix fi que l'anterior.

* Per la policia ha estat detingut el francès Joan Baptista Fancheste, acusat d'haver intentat vendre per 2.000 pessetes una dona de nacionalitat polonesa, jove i formosa, a la qual venia explotant feia temps.

El detingut té 50 anys, i segons informes de la policia, té algunes dones, a les quals també explota. El detingut va negar que es dediqués a semblant tràfic i que tingués el propòsit de vendre aquella dona.

* En l'express han arribat de Madrid els senyors Cambó, Ràbila, Sbert, Pich i Pont, Pi i Suñer, Serra i Moret, Roca, Maçó i Gallo.

De la Comissió de traspassos arribaren en el mateix tren els senyors Guillén, Virgili, Cases, Nicolau d'Oliver, Oller, comte i Rossell.

De Palma de Mallorca arribà el senyor March.

* Un agent de policia observà a l'Arc de Triomf que hi havia tres subjectes en actitud sospitosa, per la qual cosa procedí a donar-los l'alto. Els referits subjectes es foren escapolts. Un d'ells aconseguí agafar un taxi, però l'agent engasà alguns trets en l'aire, els quals sembraren el pànic entre els transeüants, produint la natural alarma. Per fi fou detingut un dels tres que formaven el grup, anomenat Francesc de la Torre, conegut com a carterista.

* Denunciat per una Companyia d'Assurances fou detingut i ingressat als calabossos del Palau de Justícia, Lluís Zabala Serrano, el qual es dedicava a fer assegurances, cobrava la comissió, resultant després que eren falses les assegurances que portava a la Direcció.

* Prop de les cotxeres dels tramvies del carrer de Vilamir foren detinguts Joaquim Lacueva Vidal, Joaquim Conesa i Josep Gallego, els quals estaven recaptant per als tramvies acomiadats.

En poder dels detinguts els foren ocupades unes llistes de cotització i 159 pessetes, producte del recaptat.

* En l'express d'ahir a la nit sortí cap a Madrid el senyor March.

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL. ATMOSFERA. — A Catalunya a les 7 hores del dia 12 de maig de 1934.

A la matinada de la Península Ibèrica, i al nord de les Illes Balears, ha començat a ploure, amb molta abundància, i s'observen pluges de caràcter temporal.

A la resta de l'occident d'Europa persisteix el règim de bon temps, amb cel seri i temperatures altes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT.

El cel està completament seri i la temperatura és de 15° C. a l'ombra, preferentment del sector nord.

En les darreres 24 hores d'han registrat pluges a l'Algarve i a la Ribagorça. Temperatures mínimes gravats 2 graus a l'estació i 3 a Noya.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les 8 h, van a la capçalera de la primera pàgina.)

Alta del boxador Paul Uzcudun. al qual acompanyava el seu marit, senyor Oyarzábal, el senyor Gasa, organitzador del matx de demà, i els consellers senyors Masip i Ventós.

També l'han visitat 60 alumnes de l'Institut de Segona Ensenyança de Terrassa, acompanyats del director, senyor Santromà, i dels professors.

El doctor Jaume Serra-Hunter també fou complimentat pel senyor Miquel Vidal i Guardiola.

"La Revell Castreia". — Ahir al matí visità la Casa de la Ciutat la Banda francesa "Le Revell Castreia", la qual executà una composició a la Plaça de la República. Després el seu director, M. Escutier, i el president, senyor Carrió, saludaren el senyor alcalde, el qual els agrà la visita, i després els visitants van recórrer les principals dependències de la Casa de la Ciutat.

Els supervivents de l'Exposició del 88. — L'alcalde accidental, doctor Jaume Serra-Hunter ha rebut la visita dels membres supervivents de la Junta organitzadora de l'Exposició Universal de Barcelona de 1888, el 40 aniversari de la qual és el dia 20 del corrent.

Formaven part de la mateixa Junta els senyors Bassegoda, vice-president; Pirozzini, Casany, Jordà, Puigpíquer, Bosch, Caballero, Cavaller i Barí, vice-secretari.

Els visitants lliuraren al senyor alcalde un document pel qual l'inviten a l'acte, que se celebrarà al prou del monument a l'alcalde Rius i Tauler, i la cooperació de l'Ajuntament, sent-li observar que enguany la festa se celebrarà el dia 19, per ésser festa el dia 20.

La catalanització dels noms dels carrers. — Al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya del dia 9 del corrent, es publica l'edicta obrint informació pública per a catalanitzar els noms dels carrers i fixar definitivament la nomenclatura actual, pel termini de deu dies.

El nomenclatur podrà examinar-se al Negociat de Contribucions d'Exemplar, durant els dies indicats.

Les instàncies de reclamació han de presentar-se al Registre General de Secretaria d'aquest Ajuntament.

i Veus, el qual tenia relogat al seu domicili del passeig Masferrer a Aní Garcia Moya, autor de l'atracament comès en un despatx del carrer de la Lleona. Li fou ocupada una màquina d'escriure que fou robada d'aquell despatx. Fou detingut, amb l'objecte d'escatir si estava implicat en el dit atracament.

* El jutge de guàrdia, que es constituí ahir a la matinada al lloc on va ocórrer el troleig ocórrer a les cotxeres dels tramvies del carrer de Pere IV, del qual donàvem una darrera hora en l'edició d'ahir i a conseqüència del qual va resultar mort un jove, ha passat les diligències instruides a l'autoritat militar, per considerar el fet com una agressió a la força armada. L'individu que fou detingut moments després d'haver ocórrer el fet fou posat en llibertat, car es va posar en clar que s'ensopassava per casualitat per aquell lloc i a més que viu per aquells voltants.

* Ahir estigué novament al Palau de Justícia el senyor Jaume Gubern, president del Tribunal de Cassació. Sembla que les dependències del dit Tribunal s'instal·laran al local on hi ha instal·lades actualment les dependències del president de l'Audiència.

Es dona com a segur que el dia 22 del corrent prendran possessió dels seus càrrecs el president i el magistrat d'aquest Tribunal.

L'Activitat Política

LA REPRESENTACIÓ PROPORCIONAL.

D'enguany la seva constitució, Acció Catalana Republicana ha proposat un canviament perquè el sistema per a l'elecció dels representants populars es fes pel sistema proporcionalista. Aquest criteri, clarament proposat a la 1a Assemblea General ordinària del Partit, complementant-se així l'acord d'aquesta de publicar íntegres es parlaments que pronunciaren els senyors Duran-Reynals i Martí Esteve.

Collaborar, amb la Joventut d'Acció Catalana Republicana del districte IX, en la celebració d'una vetllada de teatre català.

En una nota aplegada fa pocs dies s'incorreu involuntàriament en uns petits errors, per la qual cosa tornem a donar-la degudament rectificada.

Cursos i Conferències

LA CONFERÈNCIA DE M. RUBÍ I TUDURÍ AL CENTRE CATALANISTA D'ESQUERRA.

La conferència que aquesta nit passada havia de donar al Centre Catalanista d'Esquerra el diputat a les Corts de la República senyor Martí Rubí i Tudurí, sobre "El conflicte de la llei de contractes de correu", ha quedat ajornada per a avui, diumenge, a les deu de la nit, degut a que el senyor president de la Generalitat, absent ahir, ha volgut assistir-hi.

PER A DEMA

Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. — A les 19, a la sala d'actes del Col·legi de Notaris de Catalunya (Notariat, 4). L'advocat senyor Vicenç de Moragues i Rodés donarà una conferència sobre el tema: "Associació de compres i millors al camp de Tarragona". Aquesta conferència forma part del cicle organitzat sobre les "Varietats comarcals del dret civil català".

Institut Médico-Farmacològic. — A les 22, sessió científica ordinària al seu estatge social (Casal del Metge). El doctor Joan Santinyà i Bragulat descabellarà el tema: "Un cas de paràlisi de les cordes vocals (paràlisi dels dilatadors) en una malaltia tuberculosa tractada per la Sanocryse".

FUNDACIÓ MERCANTIL DE PREVISIO.

Al local de la Cambra Mercantil, i sota la presidència del senyor Josep Cabrer i Gelabert, se celebra la reunió general de constitució de la Fundació Mercantil de Previsió, amb assistència de la gran majoria dels socis.

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA. — CORTS, 59, PRAL.

Amb motiu de la clausura del curs d'Oratoria, demà, dilluns, el Sr. E. Duran-Reynals.

conseller-regidor d'Urbanització i Exequis, parlarà a la Joventut d'A. C. R.

L'acte, que serà públic, començarà puntualment a les vuit del vespre.

La Conferència del senyor Raguasol a Sabadell.

Tal com estava anunciat, ahir d'ahir al vespre i davant d'un públic nombrosíssim, tingué lloc a l'estatge social d'Acció Catalana Republicana de Sabadell l'anunciada conferència del senyor Raguasol.

Donat l'interès del tema descabellat pel senyor Raguasol: "El mal que fan a Catalunya els polítics agraris de Lleida".

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIÈNCIA TERRITORIAL.

Sala primera. — Divorci: Dolors Santhés Ifazo contra Guillem Bertrán i ministeri fiscal. Testimoni: Josep Mas i Font contra Banya de Castells de S. A. Menor quantia: Josep Artigues i Coromines contra Joaquim Sureda.

Sala segona. — Majó quantia: Banc d'Espanya contra Lluís Torrents.

AUDIÈNCIA PROVINCIAL.

Secció primera. — Dos orals per estafa contra Manuel García i Enric Vidal. Dos orals més per lurt contra Francesc Sodu i un altre, i Guillem Fort. Un oral més per estafa contra Enric Vidal.

Secció segona. — Un oral per tinença d'explosius contra Julià Saragossa i un altre.

Secció tercera. — Dos orals per lesions contra Ramon Edoque i Joan i Ramon Vinyes. Un oral per estafa contra Ramon Pedrós. *Un divorci: Ramon Pedrós contra Miquel Guiso.

Secció quarta. — Dos orals per estafa contra Lluís Baró i Miquel Sureda. Un divorci: Ramon Masque contra Antònia Segalés.

Acció Catalana Republicana de Sant Andreu.

Avui, a les deu del matí, un important nucli d'afiliats a Acció Catalana de Sant Andreu farà una visita col·lectiva a la fàbrica de Vermut Cizano. Hi són invitats tots els afiliats de l'entitat i simpatitzants.

Seguiran altres visites a indústries i corporacions.

Acció Catalana de Sarrià i Bonanova.

En la darrera reunió general celebrada per aquesta entitat quedà constituïda la següent Junta Directiva:

President, Joan Brosa i Saliente; vice-president, Josep Moles i Castell; vice-president segon, Frederic Barceló i Aguilà; secretari, Ferran Vilaplana i Suria; vice-secretari, Joan Beltrán i Ribera; comptador, Josep Planella i Canadell; tresorer, Josep Coll i Pinos; vocals: Josep Roure i Feliu, Francesc Anguera i Constantí, Josep Maria Estrada i Mombuí i Josep Rodríguez i Huguet.

ESQUERRA RADICAL SOCIALISTA DE CATALUNYA.

Han arribat de Madrid els delegats que les agrupacions de l'Esquerra Radical-Socialista de Catalunya enviaren al Congrés celebrat els dies 3 al 6 del corrent mes. D'acord amb el vot de confiança que l'E. R. S. de C. confiadé als seus delegats, aquests s'afiliaren en l'Assemblea nacional la política a seguir per les organitzacions del partit a Catalunya.

L'acord, per unanimitat, fou que l'E. R. S. de C. estaria sempre pròpia a una federació o fusió d'empenta, per la qual cosa extremarà el seu contacte amb aquelles que igualment consideren que en aquesta unificació d'esquerra està la situació de la República.

PER A DEMA

Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. — A les 19, a la sala d'actes del Col·legi de Notaris de Catalunya (Notariat, 4). L'advocat senyor Vicenç de Moragues i Rodés donarà una conferència sobre el tema: "Associació de compres i millors al camp de Tarragona". Aquesta conferència forma part del cicle organitzat sobre les "Varietats comarcals del dret civil català".

Institut Médico-Farmacològic. — A les 22, sessió científica ordinària al seu estatge social (Casal del Metge). El doctor Joan Santinyà i Bragulat descabellarà el tema: "Un cas de paràlisi de les cordes vocals (paràlisi dels dilatadors) en una malaltia tuberculosa tractada per la Sanocryse".

FUNDACIÓ MERCANTIL DE PREVISIO.

Al local de la Cambra Mercantil, i sota la presidència del senyor Josep Cabrer i Gelabert, se celebra la reunió general de constitució de la Fundació Mercantil de Previsió, amb assistència de la gran majoria dels socis.

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA. — CORTS, 59, PRAL.

Amb motiu de la clausura del curs d'Oratoria, demà, dilluns, el Sr. E. Duran-Reynals.

conseller-regidor d'Urbanització i Exequis, parlarà a la Joventut d'A. C. R.

L'acte, que serà públic, començarà puntualment a les vuit del vespre.

La Conferència del senyor Raguasol a Sabadell.

Tal com estava anunciat, ahir d'ahir al vespre i davant d'un públic nombrosíssim, tingué lloc a l'estatge social d'Acció Catalana Republicana de Sabadell l'anunciada conferència del senyor Raguasol.

Donat l'interès del tema descabellat pel senyor Raguasol: "El mal que fan a Catalunya els polítics agraris de Lleida".

nària de la Joventut se sol·licità al vice-president de la nostra Entitat i a l'advocat senyor Josep Borobon d'obrir un consultori jurídic gratuït per als afiliats del Partit, el qual s'inaugurarà el proper dijous al nostre entant.

Cada dijous, de vuit a nou del vespre, l'esmentat advocat atendrà totes les consultes que se serveixin fer-li.

Ultra les "Diades Josep Moragues", que van anunciar se celebrarien dintre breus dies a Tarragona i a Olesa de Montserrat, es reben noves d'altres indrets de Catalunya en el mateix sentit, i la darrera rebuda és de la ciutat de Grànoilers. Així que tinguem més dades les donarem a conèixer.

No pot mancar el donatiu de cap català amant de les llibertats de la Pàtria en la subscripció pro-monument al general Josep Moragues.

S'admeten donatius a la nostra Secretaria (Corts Catalanes, 59), a totes les entitats i delegacions d'A. C. R. i a l'Administració de LA PUBLICITAT.

Acció Catalana Republicana de Sant Andreu.

Avui, a les deu del matí, un important nucli d'afiliats a Acció Catalana de Sant Andreu farà una visita col·lectiva a la fàbrica de Vermut Cizano. Hi són invitats tots els afiliats de l'entitat i simpatitzants.

Seguiran altres visites a indústries i corporacions.

Acció Catalana de Sarrià i Bonanova.

En la darrera reunió general celebrada per aquesta entitat quedà constituïda la següent Junta Directiva:

President, Joan Brosa i Saliente; vice-president, Josep Moles i Castell; vice-president segon, Frederic Barceló i Aguilà; secretari, Ferran Vilaplana i Suria; vice-secretari, Joan Beltrán i Ribera; comptador, Josep Planella i Canadell; tresorer, Josep Coll i Pinos; vocals: Josep Roure i Feliu, Francesc Anguera i Constantí, Josep Maria Estrada i Mombuí i Josep Rodríguez i Huguet.

ESQUERRA RADICAL SOCIALISTA DE CATALUNYA.

Han arribat de Madrid els delegats que les agrupacions de l'Esquerra Radical-Socialista de Catalunya enviaren al Congrés celebrat els dies 3 al 6 del corrent mes. D'acord amb el vot de confiança que l'E. R. S. de C. confiadé als seus delegats, aquests s'afiliaren en l'Assemblea nacional la política a seguir per les organitzacions del partit a Catalunya.

L'acord, per unanimitat, fou que l'E. R. S. de C. estaria sempre pròpia a una federació o fusió d'empenta, per la qual cosa extremarà el seu contacte amb aquelles que igualment consideren que en aquesta unificació d'esquerra està la situació de la República.

PER A DEMA

Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. — A les 19, a la sala d'actes del Col·legi de Notaris de Catalunya (Notariat, 4). L'advocat senyor Vicenç de Moragues i Rodés donarà una conferència sobre el tema: "Associació de compres i millors al camp de Tarragona". Aquesta conferència forma part del cicle organitzat sobre les "Varietats comarcals del dret civil català".

Institut Médico-Farmacològic. — A les 22, sessió científica ordinària al seu estatge social (Casal del Metge). El doctor Joan Santinyà i Bragulat descabellarà el tema: "Un cas de paràlisi de les cordes vocals (paràlisi dels dilatadors) en una malaltia tuberculosa tractada per la Sanocryse".

FUNDACIÓ MERCANTIL DE PREVISIO.

Al local de la Cambra Mercantil, i sota la presidència del senyor Josep Cabrer i Gelabert, se celebra la reunió general de constitució de la Fundació Mercantil de Previsió, amb assistència de la gran majoria dels socis.

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA. — CORTS, 59, PRAL.

Amb motiu de la clausura del curs d'Oratoria, demà, dilluns, el Sr. E. Duran-Reynals.

conseller-regidor d'Urbanització i Exequis, parlarà a la Joventut d'A. C. R.

L'acte, que serà públic, començarà puntualment a les vuit del vespre.

La Conferència del senyor Raguasol a Sabadell.

Tal com estava anunciat, ahir d'ahir al vespre i davant d'un públic nombrosíssim, tingué lloc a l'estatge social d'Acció Catalana Republicana de Sabadell l'anunciada conferència del senyor Raguasol.

Donat l'interès del tema descabellat pel senyor Raguasol: "El mal que fan a Catalunya els polítics agraris de Lleida".

NOTICIES SOLTES

Avui, a les cinc de la tarda, tindrà lloc al Casal del Metge la represa de l'obra del doctor Ruy i Rabentós, que tant d'èxit assolí el dia de la seva estrena, "La sala és plena", interpretada pels mateixos metges i familiars que l'estrearen. Abans, pel mateix quadre escènica i sota la direcció del doctor Mer i Guell, interpretaran la comèdia en dos actes, de Pompon Grenet, "Flors i violes".

Per a invitacions, al Casal del Metge.

BEVEU AIGUA IMPERIAL

La Vida Corporativa

Com sigui que han estat correfacionals els Estatuts pels quals haurà de regir-se la nova entitat Unió de Capadors de Catalunya, el Comitè organitzador convoca tots els opositors amb residència a Catalunya a l'assemblea general que tindrà lloc avui, diumenge, a les onze del matí, al número 1 del carrer de Valladolid (cantonada Gal·leu), d'aquesta ciutat, a l'objecte de procedir a l'aprovació definitiva dels Estatuts i nomenar els elements que hauran de comprendre la Junta directiva.

La Secció de Belles Arts de l'Ateneu Barcelonès es reunirà el dimarts vinent, a les set de la tarda, per tal de procedir a l'elecció reglamentària dels senyors

ELS ESPORTS

L'esdeveniment d'avui a l'Estadi

70 boxadors en 35 encontres enquaden una reunió el "clou" de la qual és el matx

Paulino Uzcudun-Max Schmeling

Més de cent periodistes i nombrosos aficionats, han vingut expressament a Barcelona per a assistir a aquest magne esdeveniment esportiu

(Ve de la primera pàgina)

La gènesi del combat

La visita gairebé casual del senyor Strauss a Barcelona, i una entrevista que aquest va tenir amb el promotor català senyor Gasa, donaren peu, com és sabut, a la conclusió del matx entre Paulino i Schmeling i a la magna reunió que avui l'emmarcarà. Strauss, a qual Schmeling, en tant que boxador havia confiat els seus interessos a Europa, pensà que un combat entre el seu patrocinat i Paulino, a celebrar a Berlín, podria constituir per al públic berlinès un espectacle de primer ordre i la gran admiració que hom sentia a Alemanya per Schmeling, i donada la circumstància que l'ex-campió del món dels pesos forts fa sis anys que ha tocat al seu país. El senyor Gasa, que se establert amb Paulino una entesa en virtut de la qual ell té la potestat per a l'organització de tot encontre que pugui ésser celebrat a Europa a base de Paulino, després d'escollir el senyor Strauss, no va tenir enres treballs per a convèncer-lo que en havia d'ésser dispost un semblant combat era a Barcelona. Hom sap la resta: l'acord Strauss - Gasa, nunt de partida d'una sèrie de negociacions laborioses, va conduir per fi a la signatura dels contractes corresponents i a la definitiva elaboració del programa que avui els esportistes barcelonins veuran desdollar-se a l'Estadi.

La personalitat dels dos boxadors

En aquest punt del nostre article podem ésser breus, car tant pel que respecta a Paulino com pel que fa referència a Schmeling, els lectors menys atents a les coses del ring han estat assabentats aquests dies de totes i cadascuna de les característiques de Paulino i de Schmeling, i de tot allò que ha fet al ring. Remarcarem, tanmateix, amb referència a Paulino, els seus 35 anys edat en la qual molts boxadors han passat a la reserva. Direm també, amb referència a Schmeling, que als 28 anys la seva carrera no pot considerar-se fiada, baldament el combat d'avui representi per a ell un moment decisiu.

Volem remarcar encara, amb referència a Paulino, una característica molt curiosa, que és la que malgrat les nombroses desferes que ha experimentat en la seva carrera, ni una sola vegada no s'ha volgut reconèixer vençut per un adversari, haigui estat el qui haigui estat. I fa l'efecte que aquesta actitud de Paulino s'oposada a l'esperit esportiu, és una actitud absolutament sincera, filla d'un primitivisme que ni els anys ni el contacte social no han aconseguit d'esborrar. I aquesta manera d'ésser caldrà que sigui considerada com a lògica en un home que pugni al ring per primer vegada, sense cap coneixement, ha aconseguit sempre exercir-hi un paper preponderant, fins a l'extrem que Paulino avui pot vençer-se que en les 66 reunions a les quals ha participat com a combatent, sempre ha actuat com part integrant del principal combat que s'hi disputava. Vegem ara el que ha dit el base català vegada que ha estat betut dels mes de juny de l'any 1929, data del seu primer combat amb Schmeling.

Amb Schmeling va perdre perquè es va presentar a combatre amb una fractura al colze dret, que li produí un empenyorat, probablement a son de l'anyany.

Amb Tuffy Griffiths no va perdre, sinó que el director de combat, que era en "aquest" que havia tramés diversos policies al cementiri (el combat es féu a Nicaeol), li va convenir proclamar vencedor Griffiths.

Amb Johnny Risko, perquè aquest amb consentiment de l'àrbitre, el va deixar rec per mitjà de cops il·legals.

Amb Primo Carnera, a Barcelona, er va tenir la culpa l'àrbitre anglès Moss Dwyon, en no deixar-lo boxar en cos a cos. De més a més, tot hom va dir que ella el qui, malgrat tot, havia guanyat.

Tommy Loughran. La decisió més desconcertant que ha sentit donar: "Malgrat el meu domini de tots els rounds, hom va declarar Loughran vencedor per punts enmig de la proesa general."

King Lewinsky. L'àrbitre no el va deixar boxar.

Mickey Walker. El va dominar durant vuit rounds de carrera, però al novè Walker el va ferir a la cella per mitjà d'un cop il·legal, i adjudicant-se solament el darrer round, hom el va declarar vencedor.

Per al grandios esdeveniment pugilistic d'avui, diumenge, a l'ESTADI, entrades i localitats

Es disputaran avui, de les onze del matí a les nou de la nit, a les Taquilles oficials de l'Olympia. Taquilles oficials de la Plaça d'Espanya - Paral·lel. Taquilles oficials de Retenda. Tiquets per a bosses-herenar i coberts restaurants s'exposen a les taquilles. Indispensable adquirir-los amb anticipació. EL COMBAT NO SERA RADIAT

*Ernie Shaaf. El van emmetzinar donant-li per a beure durant el combat una metzina barrejada amb l'aigua que el va deixar sense forces. No es recorda de res del que va fer, i sort va tenir d'un vòmit que li va venir quan era al vestuari, car del contrari ho hauria passat molt malament.

Primo Carnera, a Roma. El gegant no va voler mai boxar, i es va dedicar a tota mena de trucs.

Seria difícil d'escatir el que hi ha de positivament cert en aquestes al·legacions. No ens atrevirem a negar que als Estats Units Paulino no hagi estat jutjat més d'una vegada amb parcialitat. També pot afirmar-se rotundament que Uzcudun no ha pas convingut els ianquis. Ells l'haurien pogut fer campió; però s'han contentat amb fer-lo milionari.

No oblidéssim tampoc que Paulino no sempre ha perdut, i que en els set combats que ha disputat a Europa d'enguà que va tornar per darrera vegada d'Amèrica sols ha estat batut un cop, pel campió del món dels pesos forts, Primo Carnera, i figuren en la llista de les seves "víctimes" boxadors de tants merèixements com Pierre Charles i Mac Corkindale.

Perspectives del combat d'avui

Paulino pot dir-se que s'ha entretant en secret a Sant Sebastià, on observadors de Schmeling no han pogut anar a veure'l per copsar quina era la seva forma i quines armes posaria en joc en el combat d'avui. Res no sabem, doncs, que no sigui per referències, sempre interessades, de la condició actual de Paulino. Reportarem, no obstant, a títol d'informació, que la consigna és dir que Paulino està avui millor que mai.

Ni Paulino ni Schmeling semblen haver tingut en compte en llur preparació les característiques de l'adversari. Així, doncs, el base aportarà al combat les seves proverbiales empenya i resistència, i l'alemany, la seva acurada ciència de la boxa. Dels dos boxadors el que més sorprèn pot quedar en copsar el joc contrari és Schmeling, car Paulino no és pas d'aquells que es trenquen el cap dalt del ring. De totes maneres cal tenir present que l'alemany té moltes per a conèixer a fons el joc del seu adversari, car l'ha vist boxar repetides vegades, particularment en el matx que féu darrerament a Roma davant Carnera.

El combat, doncs, enfrontarà dues tècniques diferents, i el seu desenllaç ens ha de dir quina serà la cridada a imposar-se. Quant a la tàctica que posaran en joc els dos combatents, no costa pas gaire d'imaginar per tot aquell qui coneixi llurs característiques. Paulino tractarà de boxar en mitja del seu puny esquerre, intentant mantenir-lo a distància. Donada la seva facilitat a manejar els punys, Schmeling colpirà abundantment Paulino; als seus cops a voltes plouran com a pedregada seca damunt el base. Uzcudun etibarà els seus llargs "swings", adés imprecisos adés perillosos, i en el cos a cos tractarà de colpir els flancs de Schmeling amb la màxima eficàcia. La resistència i el fons de l'alemany semblen cridats a fer la paraula decisiva en aquesta lluita: si encaixa amb facilitat els cops d'Uzcudun, si la fatiga no el disminueix, pot esperar un resultat favorable que aduixes podria traduir en una victòria decisiva. Però no cal oblidar que Paulino, que no ha estat posat ni una sola vegada fora de combat, que no ha anat mai a terra, quan més a la vora ha estat de perdre decisivament fou quan va boxar per primera vegada amb Schmeling.

Si l'alemany, per contra, es mostra en condició física deficient, si, com Mac Corkindale, s'esporugueix davant l'empenta del base, aleshores el base l'ha d'equanyar amb relativa facilitat.

Pronòstic

Aplicar a la resolució del problema (d'escatir "a priori" quin dels dos boxadors guanyarà) aquelles dades que ens són positivament conegudes, hom s'adona ben aviat que totes les solucions són possibles.

Paulino avantatja Schmeling en què és més fort, més resistent.

Schmeling avantatja Paulino en què és millor boxador.

Aquestes dues premisses no creiem que puguin ésser discutides per ningú. Dues afirmacions més inqüestionables: El cop de Schmeling és més eficaç que el de Paulino. Paulino és millor encaixador que Schmeling.

Fixem-nos ara en què cap de les premisses que acabem de detallar no ens il·lustren prou respecte al resultat que cerquem.

I és que existeix a la base del problema un enigma difícil de desxifrar: la forma i condició física actuals de Schmeling.

Si sabéssim que les esmentades forma i condició física són avui les mateixes que quan fou declarat batut per Sharkey o que quan va batre Mickey Walker diríem: Schmeling guanyarà Paulino, i podríem estar segurs o gairebé segurs que els fets vindrien a donar-nos la raó.

Si sabéssim, per contra, que la forma i condició física de l'alemany són les mateixes que ha palesat en els seus dos darrers combats (els que ha disputat a Max Baer i a Steve Hamas) diríem: Schmeling serà batut per Paulino, i és el més probable que els fets ho confirmessin.

Perquè tant Max Baer com Steve Hamas són tinguts per boxadors tan ben dotats físicament com mediocres esgrimites. Recordem de passada que Baer, vencedor de Schmeling per fora de combat, fou abans batut per punts per Paulino.

No cal donar de totes maneres una excessiva importància a aquestes desferes de Schmeling, car al ring s'observen a voltes alguns contrastes. N'és, per exemple, un de contrasentit (encara que aparent) el que Tommy Loughran, vençut per k. o. per Steve Hamas, compti en el seu rècord amb una victòria per punts davant Paulino, i que acabí de resistir deu rounds a Primo Carnera sense anar ni una sola vegada a terra.

Ara bé, si admetem que Schmeling es trobarà avui en millors condicions físiques que quan va disputar els seus dos darrers combats, haurem de convenir que les seves possibilitats de victòria augmenten d'una faiso considerable.

I si tenim en compte encara la llarga inactivitat de Schmeling que precedí als dos esmentats encontres, podem considerar com a probable que el que enunciam més amunt es produeixi.

Establir ara una categoria de valors, prenent per base els noms d'alguns pesos forts, la classe i merèixements dels quals no ens poden oïr dubtes.

1. Loughran - Lewinsky.
2. Corkindale - Pierre Charles.
3. Schoenart - Rugeirillo.
Max Schmeling fou considerat un dia superior, absolutament superior, als sis esmentats pesos forts. Paulino, provadament superior als quatre darrers, ha estat batut pels dos primers.

Si és cert que Schmeling ha perdut terreny, la quin nivell el collocarem avui?

Nosaltres no creiem que en justícia hom el pugui situar més avall que Loughran i Lewinsky, i que, per tant, avui Schmeling vencerà Uzcudun.

Consideracions sobre els possibles resultats

Hem considerat en escriure les ratlles immediatament anteriors que Paulino es trobarà avui en l'excel·lent condició que ha palesat en els seus darrers combats, i hem acceptat igualment que la desferes que darrerament li infligi Carnera per punts en quinze represes no hauran disminuït la seva proverbial fortlesa. No ens ha semblat prudent admetre que Paulino hagi operat guanyes apreciables com indiquen les referències de Sant Sebastià i ens permetem d'esperar que almenys en aquest punt concret els més entusiastes partidaris seus estaran d'acord amb nosaltres.

Una victòria de Schmeling obtinguda per punts i en la qual el factor "millor ciència" hagués intervingut d'una faiso decisiva, no afectaria pas, al nostre entendre, la classificació del base. En canvi, si Schmeling hagués de sucumbir, víctima de l'escomesa del seu antagonista (d'un contrari que ja havia batut abans), el seu paper experimental seria una sensible baixa, car seria ja tres les successives desferes que hauria experimentat, i hom ja sap el que això significa per un boxador pes fort, categoria en la qual hom no acostuma pas a tenir en compte més enllà de deu homes en tot el món.

Tant com més convincent sigui la victòria que obtingui el vencedor, major serà el prestigi que de cop i volta guanyarà. Una decisió abans del límit representaria per a qualsevol dels dos homes que l'obtingués una performance que es cotitzaria molt alta en el mercat pugilistic internacional.

La resta del programa

No ens resta ja gairebé ni temps ni espai per a estendre'ns com caldria en la resta del programa d'aquesta magna reunió. Consignarem només que molt seria que en els quatre altres combats a deu represes que fi-

guren al programa i que en els trenta altres a quatre rounds, hom no tingues ocasió d'assistir a apreciables exhibicions de bona boxa. Gironès, Ara, Echeverría i Morejón tenen provats llurs mèrits, i és d'esperar que en llurs combats enfront de Leo Hermal, Costas Vassil, Catrain i De Boer els ratificaran. L'esplendida forma actual d'Ignasi Ara i les legítimes aspiracions d'Echeverría al títol de Campió dels plomes que ostenta Gironès, ens fan assenyalar aquests dos combats com els que revesteixen un interès més pronunciat. Gironès, que ha de cloure la reunió amb el seu encontre amb Leo Hermal, caldrà també que s'afanyi per donar a la magna vetllada un final digne de la seva importància.

Totes les autoritats, nombrosos forasters vinguts de tot arreu d'Europa, més de cent periodistes, assistiran avui al festival de l'Estadi. Cal, doncs, que el públic català correspongui en la mesura de les seves forces i amb la circumspècció deguda a l'èxit d'un esdeveniment en el qual el bon nom de Barcelona va estretament lligat. La nostra ciutat, que ostenta el record d'Europa d'assistència de públic en reunions pugilístiques, ha de procurar avui batre el seu propi rècord a fi de donar al món una altra vegada una idea clara de la seva pujança ciutadana i esportiva.

CRÍTIES

Diverses opinions sobre el vencedor del matx Uzcudun-Schmeling

Hem demanat a diverses persones estretament lligades amb la boxa i amb la reunió que tindrà lloc avui a l'Estadi la seva opinió sobre el probable resultat del matx entre Uzcudun i Schmeling. Heu-vos aci el que han respost a la nostra pregunta de QUI GUANYARÀ?

—Paulino.
Penso que ara és el moment d'Uzcudun, i que per tant vencerà a Schmeling.

J. Clois
(President de la Federació Catalana.)

—Paulino.
La forma que diuen que ha assolit Paulino en els seus entrenaments li ha de valer avui una sorollosa victòria. Així ho crec, i ho desitjo...

To
(De la F. E. B.)

—Paulino.
Paulino, per dues raons: la primera, perquè és el nostre, i la segona, perquè és el millor.

Doctor Repeto
(Metge de la Federació Catalana.)

—?
Vaig venut. Crec, així sí, que el matx constituirà una de les més importants batalles que s'han vist a Barcelona.

Salvador
(Secretari de l'Organització.)

—Schmeling.
Paulino és algú, evidentment, i el que feu davant Corkindale i Pierre Charles ho demostra. No obstant jo crec que Schmeling, superant les dues darreres actuacions, guanyarà Paulino.

Picquard i Perel
(Secretaris de l'Organització.)

—Paulino.
Schmeling, després dels seus darrers combats, ha confirmat el meu punt de vista, o signi que l'alemany gaudia d'una fama superior als seus merèixements. Crec, per tant, que avui guanyarà Uzcudun.

—Schmeling.
El meu patrociniat guanyarà per fora de combat abans del novè round.

Joe Jacobs
(Manager de Schmeling.)

—Paulino.
Jo crec que guanyarà Paulino...

Oyarzabal
(Manager d'Uzcudun.)

—Paulino.
He presenciat els sis combats que, organitzats per mi, ha disputat darrerament Uzcudun a Espanya. També l'he vist aquests últims dies preparar-se a Sant Sebastià. I us dic que avui Uzcudun guanyarà Schmeling per fora de combat o abandonament.

Gasa
(Organitzador.)

FRONTÓ NOVETATS
AVUI, DIUMENGE
SOLOZARAL - UNAMURO
contra
ZARRAGA - JAUREGUI
Mit. a les 10:30
Tercer partit de campionat
IZAGUIRRE - URZAY
contra
QUINTANA - PASAY
Difusió: — Presa popular: butaca, una posada; general, una posada.
Tarda, a les 4: Fernández - Arrarte
contra Muñoz - Burgos III; mit. a les 10:15; Barrio II - Urzay contra Galtier II - Lejona

Frontó Principal Palace
Avui, diumenge. Tarda, 4:15

ARRUTI - ARITIO
contra
OURUQUEAGA - TEODORO
Mit. a les 10:15

ANDRINUA - GUILLERMO
contra
LARRUSKAIN-GELAYA-GOMEZ

L'ACTUALITAT FUTBOLISTICA

Les qüestions interiors

A manca de partits de campionat, cada any, a l'acabament de la temporada es tornen a plantejar aquelles qüestions tan delicades que fan referència a l'estat intern dels nostres Clubs. I com que això és sempre un assumpte escabros en el qual hi ha més pa que formatge es posa sempre d'actualitat el dir que hi ha malestar i que sembla imminent una Assemblea moguda, unes dimissions sensacionals o una suspensió de pagaments immediata.

Clar que a l'acabament de la temporada és quan es troben els resultats bons o dolents d'uns mesos d'actuació. Però això no justifica de cap manera que amb la bona fe d'uns quants i la malícia dels altres es provoqui un estat de fet advers als que durant el temporal han dirigit la nau del Club on potser han fet prevaler un criteri personal, però on no cal creure que han volgut obrar premeditadament en perjudici dels interessos socials.

I el que s'endú sempre la palma dels rumors és el Barcelona. El nostre primer Club — primer, inclús en aquest aspecte — a cada acabament de temporada, emps per la marxa frenètica d'uns quants ha de fer esforços per a descobrir un equip ideal que no perdi cap partit i que torni el Club al lloc on l'havien posat els seus primers elements. Per això la marxa econòmica, naturalment fluixa, s'ha de ressentir amb els traspassos de jugadors perquè aquests acostumen a ésser una mercaderia cara de compra i barata de traspàs. Concretament, el Barcelona necessita renovar alguns llocs de l'equip, no tants com sembla, però alguns sí. I cal buscar elements fets, no jugadors que prometin perquè l'escassa proporció que arriba al lloc que semblava prometre no pot solucionar la necessitat que senten molts, els que més

criden, de guanyar immediatament tots els campionats.

I això costa diners. Adquirir un jugador com Marculeta — segons sembla — no pot ésser, sense un gros sacrifici i si a aquesta adquisició se n'hi adjunta alguna altra de veritable importància, cal que el Club posi a tots els recursos de què disposi perquè la situació econòmica sempre difícil no esdevingui perillosa.

En escriure aquests comentaris ens hem assabentat de l'adquisició d'un element molt prestigiós, la del mig centre Berkessey, representant qualificadíssim del centre d'Europa, resident accidentalment a París i format esportivament a Hongria.

Malgrat tot el que s'ha dit, Espanya no ha estat considerada "cap de sèrie" pels organitzadors del Campionat del Món

La confusió creada amb la celebració pròxima del partit entre Brasil i Espanya ha fet que molta gent es desorientés i hagi pogut creure que Espanya, per la seva tradició i categoria indiscutibles, hagués estat classificada "cap de sèrie" en els vuitens de final del Campionat del Món. I no és així, i ho repetim, Holanda, sense tradició, i Alemanya, sense categoria han estat triades com a millors que Espanya.

El nostre criteri de considerar-nos millors que aquestes dues nacions ha vingut confirmat per un resultat sorprenent ja que França ha aconseguit la pocs dies empatar amb Holanda al mateix Amsterdam.

¿Una escissió dins el futbol espanyol?

Del resultat de l'Assemblea de Madrid — a recordar que tracta de la modificació del Campionat de Lliga

i de la supressió dels campionats regionals — depèn l'actitud que adopti la nostra Federació i alguna altra que no s'avisarà amb suprimir, en benefici de pocs, els campionats regionals que eren la vida de moltes Federacions.

Catalunya, més ben dit, la Federació Catalana, exceptuant el sol cas de l'Espanyol, ha demanat que no se suprimeixi el seu campionat. I estem segurs que l'Assemblea trobarà l'ajut de molts delegats — els bascos, segurament — que tampoc estaran d'acord amb la tasca d'una Potència elegida per a estudiar, però que no podia tenir facultats incontestables per fer i desfer el joc dels campionats d'una manera tan radical.

De totes maneres, si la raó no s'imposés, quina actitud adoptaria la nostra Federació? Sembla que fóra radical i ho hauria d'ésser perquè no creiem que l'abrumadora majoria que li ha demanat la persistència del Campionat regional, pugui ésser sacrificada per haver-hi hagut una sola excepció en aquesta demanda justa i concreta. ¿Si la nostra Federació pren aquest acord que passaria? ¡H! hauran altres escissions a la F. E. F. A.? Segurament, i les nostres impressions són totes en aquest mateix sentit.

S. O. S.

Torneig de Promoció

PARTITS PER A AVUI

Martinec-Sans.
Badalona-Granollers.
Palafregell-Terrassa.

Torneig Català

Partits per a avui:
Espanyol-Ripoll (al matí).
Mollet-Júpiter.
Granollers-Badalona.
Santboia-Sant Cugat.
Aquesta és la darrera jornada del Torneig.

LA INSTAL·LACIÓ D'ALTAVEUS

A l'interior de l'Estadi s'ha instal·lat una potentíssima estació amplificadora, capaç per a gran nombre d'altaveus. Durant la sessió matinal, per mitjà del servei de microfons instal·lats al voltant del ring, es facilitarà tota mena de detalls, referents als combats que se celebrin, i al mateix temps, s'anirà donant compte de tot el que durant el matí efectuin Paulino i Schmeling.

A part d'aquest microfon d'informació general, se n'ha instal·lat un altre, des del qual comunicarem "speaker" els resultats dels combats, i després, n'hi haurà un altre de transportable, des del qual dirigirà la paraula al públic les personalitats que assistiran a la vetllada.

Durant els intermedis seran també radiades peces de música.

EL PROGRAMA DE LA REUNIO

Les portes de l'Estadi seran obertes a les deu en punt del matí. La Ring A. — Blasco-Estève (mosques), Manresa - Conesa (plomes), Sánchez-Alemany (lleugers), Muntaner-Llorca (galls), Cervantes-García (galls), Albi-Andreu (plomes), Sagó-Ibañez (welters), Murray-Sanpedro (mosques), Mestres - Jonny Bolet (lleugers), Palisa-Coscuella (semplepes).

Ring B. — Redon-Moreno (lleugers), Ballester-Martínez (welters), Kid Bes-Arzo (welters), Romero-Vila (lleugers), Albiol-Aguileño (welters), Puig-Almagro (lleugers), Bosch i Ferrándiz (welters), Tuset-Samner (galls), Terrer-Tiberio (welters), Batallina-Valls (lleugers).

Ring C. — Viana-Estève (galls), Díaz-Armengol (plomes), Arlandis-Prats (mitjans), Muntanya-Serrano (lleugers), Alcáide-Mendieta (pesats), Burke-Nalo (lleugers), Mir-Raimond (welters), Sero - Céspedes (galls), Guerrero-Colás (plomes), Fenoy-Sambiasi (mosques).

Tots aquests combats es disputaran a la distància de quatre assalts, amb el ben entès que en el cas que el combat d'un dels tres rings no arribi al límit, en aquell ring no començarà cap més combat fins que el comencin els altres dos.

La sessió del matí acabarà puntualment a les dues de la tarda. Després hi haurà un descans de mitja hora, durant el qual es procedirà al desmuntatge dels dos rings laterals.

A dos quarts de tres començarà la sessió de la tarda, i es disputarà al ring central el combat Fillo Echeverría-Catrain, a deu assalts; després seguiran els combats entre Cheo Morejón i De Boer, i Ignasi Ara-Costas Vassil, ambdós combats a deu rounds.

EL GRAN COMBAT

Els organitzadors calculen que el combat Paulino Uzcudun-Max Schmeling s'iniciarà aproximadament cap a les cinc o un quart de sis, segons sigui la durada dels combats anteriors.

El matx final de la reunió serà a càrrec de Josep Gironès i el francès Léo Hermal.

Durant les sessions de matí i tarda es repartiran al públic els magnífics programes que ha editat l'Empressa, com a record d'aquesta monumental històrica reunió.

La Ciutat de Mataró

Una ciutat en marxa

La Fira de Mataró

Mataró, la ciutat del Maresme, no vol restar rerassegada. Té la seva Fira des de temps immemorial, a partir de les llunyanies medievals. La Fira, però, no sortia dels molles de la tradició: molt de colorit, molt de tipisme, transaccions més o menys nombroses, si bé l'eficiència d'aquell aplec anual era força limitada, tot i éssent la Fira una de les més importants de Catalunya. Les fires a la "vella manera" han perdut la transcendència que les feia memorables i útils, especialment als pobles i viles d'una mateixa comarca i més enllà i tot que hi concorrien emprant tota mena de comunicacions. Les vies de Mataró eren envaïdes per una multitud bigarrada i sorollosa, exponent de civisme i comarcalisme. Amb tot Mataró, no se sentia prou satisfet de l'èxit que cada any assolien les diades de Pasqua Granada.

Mataró volgué ésser més que un centre exponent de tipisme i pagèsia activa, en les jornades de la seva Fira, i posar aquesta d'acord amb

l'esplèndid descabellament de la ciutat, que s'engrandia, que veia créixer i completar les seves indústries i implantar-ne de noves. Volia continuar éssent la bella i activa ciutat que va veure, junt amb Barcelona, la implantació del primer ferrocarril de les terres que constitueixen l'Estat espanyol. Per tal de respondre a les realitats d'avui que han fet de Mataró un dels nuclis industrials i comercials més importants de Catalunya, modificà les directrius de les seves fires de caire i regust de l'Edat Mitjana, i la modernitzà, inaugurant una nova etapa l'any 1933, amb el nom de Fira Comercial de Mataró.

La d'enguany serà oberta el dia 19 del mes que som i durarà fins al dia 27, instal·lada a l'aire lliure en el conjunt de vies urbanes que tenen per nexa la Rambla de Castellar, coincidint amb la confluència de la carretera de Madrid a França. La privilegiada situació i la vistositat de les seves instal·lacions, constitueixen un interessant conjunt. L'èxit assolit per la primera Fira, o Certamen de l'any passat, junt amb les innovacions projectades, són factors prou estimulants que fan esperar una franca cooperació de productors i més nombrosa concurrència de públic.

La segona Fira Comercial de Mataró, ultra el Patronatge de la Generalitat de Catalunya, està patrocinada i rep la col·laboració entusiasta de l'Ajuntament de la ciutat, entitats econòmiques, industrials, comercials i marítimes del Maresme, és a dir, totes les corporacions que tenen i donen vida a la ciutat mediterrània, i és la conseqüència de tantes activitats

Emili Danís

Sastre

Sant Francesc d'Assís, 14
MATARÓ

VINS DE TOTES CLASSES AL CELLER DE L'ESTANC
Especialitat en "Garifona" d'Aragó

Moscateles - Rancols - Xampany "Jeronimus", pur de ova
Pere Montserrat

PALAU, 29 MATARÓ

MITGERIA FINA
Alfred Ruaix

MITGES SATAN - Impermeabilitzades
Mitges de fil i seda natural i seda artificial
Vestits interiors per a home i senyora, indesmallables
Fàbrica: Ronda Barceló ★ Despatx: O. Méndez Núñez
TELÈFON 330 MATARÓ

Mobba, S. A.

Representant:
FERRER GERMANS
Pi i Margall, 24 - Telèfon 201 - MATARÓ
Visiteu Stand de la FIRA COMERCIAL DE MATARÓ

BANCA ARNUS

Successora d'Evarist Arnús

Fundada l'any 1846

Barcelona: Casa Matriu, Passatge de Reliotge-Casa Central: Pl. Catalunya

SUCURSALS a BALAGUER, BERGA, CERVERA, FIGUERES, GIRONA, GRANOLLERS, IGUALADA, LLEIDA, MANRESA, MATARÓ, OLOT, PUIGCERDA, SEU D'URGELL, SOLSONA, TARREGA, TREMP i VIC.

AGENCIES a AGRAMUNT, ARTESA DE SEGRE, BANYOLES, GIRONELLA, LA BISBAL, MOLLERUSSA, LA POBLA DE SEGUR, PONTS I PORTBOU.

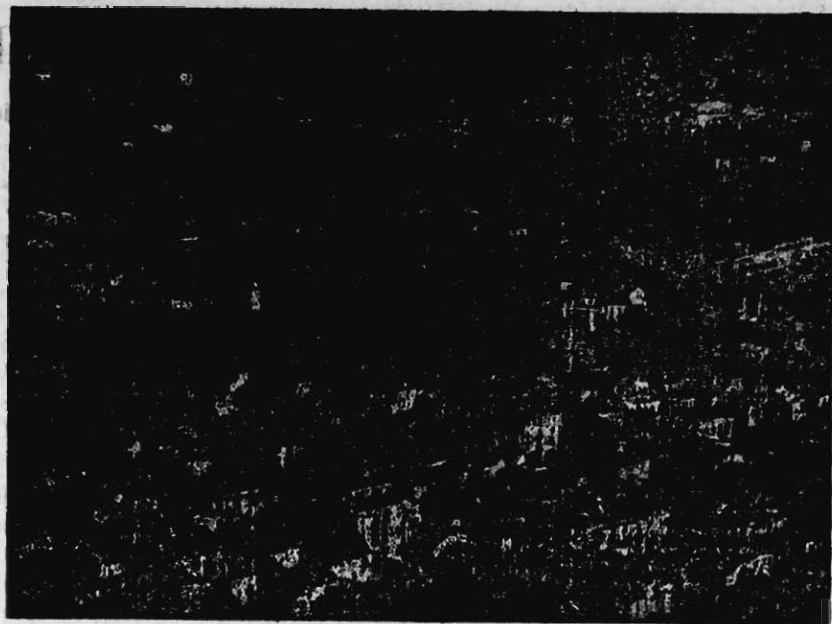
SUBAGENCIA a CALAF.

Comptes Corrents a la vista i a termini. -- Descompte i negociació d'Efectes comercials sobre la Península i l'estranger. -- Girs, Transferències i Cartes de crèdit sobre tots els països. -- Compra i venda de valors a totes les Borses d'Espanya. -- Dipòsit de valors en custòdia. -- Comptes de valors, lliures de tota despesa. -- Comptes de crèdit amb garantia de valors. -- Subscripció a tots els emprèstits. -- Informacions financeres sobre valors. -- Negociació de cupons i títols amortitzats, nacionals i estrangers. -- Curosa revisió dels títols amortitzats, els cupons dels quals haguem pagat, tot advertint els seus tenidors. -- Permuta de títols, conversions, estampillatge i renovació de fulls de cupons.

Sucursal de Mataró

Rambla Mendizábal, 62

Telèfon 40

VISTA GENERAL DE MATARÓ

aplegades per a donar més brillantor a la Fira que com a complement de la part expositiva, hagin estat organitzades interessants exposicions monogràfiques, d'art, d'organització comercial, conferències, locs d'artífici festivals esportius, festes populars alhora que han estat concedides notables reballes en les tarifes ferroviàries.

Esdevindrà així que la Fira Comercial de Mataró ho serà de la ciutat i de tot el Maresme, puix que ella és el punt geomètric, és el primer centre d'irradiació cultural i comercial de la població activa, senyorívola alhora, genuïna capital de la seva comarca.

Entre les manifestacions que tindran lloc es creu que assolirà singular importància l'Exposició d'Art, que estarà formada per tota mena d'obres originals, de caràcter pictòric, en totes les seves manifestacions i executades en qualsevol dels procediments: pintura, gravat, dibuix, etc., etc. Donat el caràcter d'aquesta exposició d'art, hom creu que predominaran els temes que interpreten algun aspecte relacionat amb El Maresme.

Sabem que entre els nombrosos expo-

sitors hi ha cases de veritable importància, entre les quals podem anotar les següents:

Miquel Cruixent, Martí Fitó, F. Regàs, Flor de Sabó Layse, Aaruncis Estapé, Germans Ferrer, Escames Soms, Genar Parull, Lles Marinette, Frigidai, Màquines de Cosir "Alfa", Mobba S. A., Aparella Nerbi, Acumuladors Siem-Triox, Atwater Kent, Persil, Laboratoris Unitex, Manuel Murlans, Laboratoris Portolà, Rafel Soler, Mantega Ra mS. A., U. S. A. de Vilastar de Mar, Salvador Calmari, Caldo Maggi, Cisa S. A., Refrigerator, Rocalla S. A., Refrescant Primavera, Frederic Pera, Agustí Coll, Uralita S. A., Escola de Teixits de Punt de Canet de Mar, Laboratori Vellido de Barcelona, Ortopèdia i Perfumeria Enrich, Làmpares Abelló, J. Pruna, Tallers J. Roura, Fàbrica de Colorants de Vicenc Fitó, J. Montasell, Forn de Vidre Colletiu d'aquesta ciutat i Oficina de turisme.

Per la llista de cases que precedeix es pot veure la importància que ha estat donada a la Fira Comercial de Mataró en el seu segon any. Ningú no ignora la vitalitat de la bella població que destaca al llarg de la costa catalana de Llevant per la seva indústria dels gè-

res de punt i altres de diverses que representen riquesa i treball important. La industrialització d'aquest nucli urbà ve de lluny és cosa cada dia més consolidada, el mateix que la seva riquesa agrícola, però els temps són de lluita i faran molt bé els mataronins, i farem molt bé tots els catalans, de multiplicar els esforços, d'unir voluntats, d'estrener la nostra solidaritat en tots els ordres, ja que tant com és difícil l'hora actual arreu del món, ho esdevé encara més per a aquells que viuen refiats amb el seu passat.

La Fira Comercial de Mataró és, com deiem, la manifestació ocasional d'una ciutat en marxa, que tant o més del que ha estat i segueix éssent, exterioritza la noble aspiració de voler ésser encara més.

Ramon Freixes
Castellà
Sastre
Pl. Pi i Margall-MATARÓ

GENAR PARULL I RENTER
Argüelles, 34 -- Telèfon 362
MATARÓ

VENDA I REPARACIÓ DE TOTA MENA DE MAQUINES
Abonaments de neteja i conservació
VENDES A TERMINIS

TALLER DE SERRALLERIA ARTISTICA
OBRES I CONSTRUCCIONS
Joan Julià
SOLDADURA AUTOGENA
PROJECTES I PRESSUPOSTOS
SANT LLORENÇ, 4 i 6
Despatx: SANT JOSEP, núm. 11
MATARÓ

Lluís Mas Graupera
TEIXITS I NOUETATS PER A SENYORA
Santa Maria, núm. 9
SABTRERIA I CONFECCIONS PER A SENYOR
Santa Maria, 12 i 14
MATARÓ

Característiques de la ciutat de Mataró

Mataró, l'antiga Iluro, situada en la comarca del Maresme, és avui una ciutat d'uns 30.000 habitants, el progrés de la qual segueix la seva marxa ascendent, per la seva excel·lent situació i les seves riqueses naturals. L'agricultura, al descabellament de la qual contribueix tant tota la costa de Llevant, és aquí un dels llocs on adquireix major relleu, puix que la suavitat del seu clima i els cabals d'aigües subterrànies que venint de les muntanyes veïnes reguen els seus terrenys, hi contribueixen activament. La seva major exportació la constitueix la patata primerenca, de la qual Anglaterra és el principal mercat. Recentment ha estat adoptat per aquesta patata el nom de "Mataró", donant així a conèixer arreu, el nom de la nostra ciutat. En l'exportació de productes agrícoles cal esmentar la de les hortalisses, que donen un bon contingent.

Si en l'agricultura ocupa un lloc preminent no menys ben situada està quant a la indústria. La seva especialitat, el gènere de punt, és prou coneguda i ben acollida a tots els mercats del món. Fou la primera ciutat d'Espanya on s'establí aquesta in-

dústria. L'any 1805 funcionaven a Mataró 118 telers per a mitges de cotó i 52 per a les de seda. En un termini de quaranta anys, el nombre de telers augmentà uns 4.100, augmentant al mateix temps les indústries auxiliars de filatura, tintoreria, maquinària (reparació), embalatges, etc. Dels 11.000 obrers que es calcula que treballen a les diverses indústries de la ciutat, més de la meitat corresponen al gènere de punt.

Com en tota exportació, els conflictes exteriors han repercutit en la indústria de punt. De la pèrdua de les Colònies se'n ressentí notablement el comerç que continuessin éssent bons mercats fins que s'hi ha deixat sentir la influència estrangera que ens n'ha pres una bona part.

La ciutat de Mataró, celebra les seves fires del 19 al 27 de juny, que enguany coincideix amb la II Fira Comercial. Les festes pròpiament dites són els dies 27 i 28 de juliol diada de les Santes, devoció que data de molts anys, com ho prova el fet que una de les naus que Mataró envia a la batalla de Lepant portés el nom de les Patrones de la ciutat.

Vinagres

Vínics

CANDI DURAN
MATARÓ

Josep Valls
SASTRE

Figueres, 12 MATARÓ

PHILIPS - RADIO
Comptat i a terminis

Agent oficial a MATARÓ i comarca

Salvadó Caimari

Amàlia, 38 - Mataró - Tel. 261

HISPANO-RADIO
Comptat i a terminis

Agent oficial a MATARÓ i comarca

Salvadó Caimari

Amàlia, 38 - Mataró - Tel. 261

R. Cucurell Nou, 9

Conyac-Màlaga-Xerès-Vermuts-Anissats

Moscateles MATARÓ Xampany

GRANS MAGATZEMS
I TALLER DE MOBLES
DE

Mateu Ros

Exposició i despatx:
Carrer de Barcelona, 20
Magatzems i tallers:
Carrer de Barcelona, 36
MATARÓ

NOUUS: Si voleu comprar mobles bons, moderns i a bon preu, visiteu aquesta casa.

VENDA DE RADIO "MAJON" I "DETROIT"

